

யாமலகாபாத்ராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிராமையர் நால் நிலையம்

திருச்செந்தம்பலம் 1887.

திரிசிராமலைப் புராணமாகிய

செவ்வந்திபுராணம்.

வை. எல்லப்பநாவல ரவர்கள்
இயற்றியது.

இஃது

திரிசிரபுரம். மகாவித்வான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்
பிள்ளை யவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்ட
பிரதிக்கிணங்க

திருமயிலை. வித்வான்-சண்முகப்பிள்ளை யவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

திரிசிரபுரம்.

ஸ்ரீதாயானசெல்வருக்கடிமைபூண்டொழுகும்

வீ. சண்முகப்பிள்ளையினது

வேண்டுகோளின்படி,

திரிசிரபுரம். புத்தகவியாபாரம்

தி. சபாபதிப்பிள்ளை யவர்களால்

பு. அப்பாசாமிமுதலியாரது,

சென்னை:

மீனாட்சியம்மை கலாநிதி

அச்சுக்கூடத்திற் புதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

பிழை திருத்தம்.

புக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧	க	க	எலிக்க	எலிக்
௨	அ	உ	கோசிகன்	கௌசிகன்
௩	கூ	உ	கேதமிலா	கோதமிலா
௪	உக	உ	ணடத்திடு	ணடாத்திடு
௫	உடு	உ	பொரி	பொறி
௬	கூக	கூ	வாகரங்	வானரங்
௭	உஉ	உ	நிறைத்திரு	நிறைந்திரு
௮	உஅ	க	அந்தகந்	அந்நகந்
௯	கூகூ	உ	விழ்தலி	வீழ்தலி
௧௦	கூகூ	க	வச்சிரத்தனை	வச்சிரத்தினோ
௧௧	கூசூ	சூ	வேறற	வேறற
௧௨	கூய	சூ	சலந்தனர்	கலந்தனர்
௧௩	கூ	கூ	திரசிரா	திரிசிரா
௧௪	எ	உ	மேனி	மேணி
௧௫	ய	க	கண்ணி	கழனி
௧௬	கூ	க	கவந்தனை	கவந்தனை
௧௭	சூ	உ	பொழுகல்	பொழுதல்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௬	அ	உ	உகவு	உதவு
௫௪	கஉ	ச	யகிலண்ட	யகிலாண்ட
௫௭	(௧)	க	தெறகி	தெற்கி
௬௭	உ௬	ச	லிங்கட	லிக்கட
௬௬	௬௧	உ	னாசலத்தி	னாசனத்தி
௭௫	௬௧	௬	விரிசுதிர்	விரிகுதிர்
௮௪	௩ய	க	வளனு	வளவனு
௮௫	௩ய௬	க	ராதர	ராதன
௮௭	௩உச	ச	சூராவதற்	சூராதவற்
௯௮	௬௪	உ	லொன்றி	லொன்று
௯௮	௬௪	௬	சுதையு	சுதையு
௩	௪௨	ச	விளக்கு	விலக்கு
௩௬	௫௭	ச	பெருங்	பெறுங்
௩௫	௬௬	௬	பொகு	புகு
௩௮	௮௬	ச	லெய்தினு	லெய்தினுள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச்செய்த தேவாரப்பதிகம்.

(திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்றுடையானைத்தீயதில்லானைநனாவெள்ளோ
றொன்றுடையானையுமையொருபாகமுடையானைச்
சென்றடையாததிருவுடையானைச்சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக்கூறவென்னுள்ளங்குளிரும்மே.

கைம்மகவேந்திக்கடுவனொடிக்கழைபாய்வான்
செம்முசுமந்திகருவனாயேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முசுவேழத்தீருரிபோர்ந்தவிதிர்நாநீ
பைம்முசுநாகம்மதியுடன்வைந்தல்பழியன்றே. (௨)

மந்தம்முழவம்மழலைநதும்பவனாநீழற்
செந்தண்புனமுஞ்சுனையுஞ்சூழ்ந்தசிராப்பள்ளிச்
சந்தம்மலர்எள்சடைமேலுடையார்விடையுரு
மெந்தம்மடிகளடியார்க்கல்லலிலையே. (௩)

துறைமல்குசாரற்சுனைமல்குநீலந்திடைவைகச்
சிறைமல்குவண்டுநதும்பியும்பாடுஞ்சிராப்பள்ளிக்
கறைமல்குகண்டன்கனலெரியாடுங்கடவுள்ளெம்
பிறைமல்குசென்னியுடையவனெங்கள்பெருமானே.

கொலைவனாயாதகொள்கையர் தங்கண்மதினமுன்றுஞ்
சிலைவனாயாகச்செற்றனனோனுஞ்சிராப்பள்ளித்
தலைவனாநாளுந்தலைவரல்லாமையுணாப்பீர்கா
ணிலவனானீலமுண்டதும்வெள்ளைநிறமாமே. (௫)

வெய்யநண்சாரல்விரிநிறவேங்கைத்தண்போது
 செய்யபொன்சேருஞ்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
 தையலோர்பாகமகிழ்வநஞ்சண்பர் தலையோட்டி-
 லையமுங்கொள்வராரிவர்செய்கையறிவாரே. (சு)

வேயுயர்சாரற்கருவி ரலாகம்வினையாடுஞ்
 சேயுயர்கோயிற்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
 டேயுயர்கொள்ளிகைள்ளக்காகப்பெருமனார்
 தீயுகந் தாடறிருக்குறிப்பாயிற்றுகாதே. (சு)

மலைமல்குதேதாளான்வலிகெடலுந்நிமலரோன்றன்
 றலைகலனாகப்பலிதிரிந்துண்பர்பழியோரார்
 சொலவலவேபுஞ்சொலவல்கி, றஞ்சொல்லுங்காற்
 சிலவலபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்சேடர்செய்கையே. (சு)

அரப்பள்ளியானுமலருரைவானுமறியாமைக்
 கரப்பள்ளிநாடிக்கண்டிலனோலுங்கல்குழந்த
 சிரப்பள்ளிமேயவார்சடைச்செல்வர்பனேதேறு
 பிரப்பள்ளிரும்மையேதிலர்கண்டாவிசுழாரே. (சு)

நாணதுடைநீத்தோர்களுங்கஞ்சிராட்காலே
 யுணைப்பகலுண்டோதுவோர்களுமுரைக்குஞ்சொற்
 பேணதுறுசீர்பெறுதுமென்பிரும்பெருமனார்
 சேணர்கோயில்சிராப்பள்ளிசென்றுசேர்மினே. (சு)

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திரைகுழந்த
 கானல்சங்கேறுங்கமுமலலுரிநகவுணியன்
 னானசம்புந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
 வானசபுநீத்திதவுறொடுமன்னிவாழ்வாரே. (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

ஆளுடைய அரசு

அருளிச்செய்த

திருச்சிராப்பள்ளி திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டுவார் குழலாளொடுமால்விடை
யிட்டமாலுந் தேறுமிறைவனார்
கட்டுநீத்தவர்க்கின்னருளேசெயுஞ்
சிட்டர்போலுஞ்சிராப்பள்ளிசசெலவனே. (க)

அரியபன் றலைவெட்டிவட்டாடின
ரரியபன் றெழுதேத்தமரும்பொருள்
பெரியவன் சிராப்பள்ளியைப்போலான
ரரியபன் றெழுவன்கிருப்பார்களே. (க)

அரிச்சிராப்பகலைவராலாட்டுண்டு
சுரிச்சிரா துநெஞ்சேயொன்றுசொல்லகனே
திருச்சிராப்பள்ளியென்றலந்தீவினை
நரிச்சிராப்பகலுக்குடங்குமே. (ங)

தாயுமாண்டுகே தலைகண்ணுமாய்ப்
பேயுமாண்டுகே தலைகண்ணுமாய்ப்
தேயுமாண்டுகே தலைகண்ணுமாய்ப்
நாயுமாண்டுகே தலைகண்ணுமாய்ப். (ச)

திருச்சிற்றம்பலம்
MĀHĀMĀHOPADHYĀYA
OR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
MADRAS-41

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐயடிகள் காடவர்கோயைனி

அருளிச்செய்த

கேதத்தரத் திருவெண்பாவில்

திரிசிராமலை.

கழிந்தது நென்னற்றுக் கட்டுவிட்டு நாறி
யொழிந்த தூடலிரா வண்ண-மழிந்த
திராமலையா கொண்டுபோ வென்றமுன் நெஞ்சே
சிராமலையான் பாதமே சேர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சீவமயம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்

திரிசிராமவஸப் புராணம்

என்னும்

செவ்வந்திப் புராணம்.

பாயிரம்.

கலியிருத்தம்

அருளெனுங் கடன்முகந் தடியர் சிந்தையாம்
பொருள்பெறு நிலஞ்சிவ போக முற்றிட,
வீரமழை யுதவுசெவ் வந்தி யானையின்
விருவடி யினைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம்.

செவ்வந்திஸ்வரர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சொற்கொண்ட களிபனையா ரனங்கலுக்குத் துணை
யாகத் துணைப்பு ஞர, விற்கொண்டு வினாயுந் திரிசிரா
மலையிலுறை விமலன் றன்னைப், பொற்கொண்ட நிறத்
தானுங் கரியமுகி னிகர்வானும் புலரா வண்ண; மற்
கொண்ட மிடற்றூளைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யகந்
திற் சேர்ப்பாம். (க)

கலிநிலைத்துறை.

துரிசி ராமலை யடைந்திட வேண்டியே துதிக்கும்
பரிசி ராமலை வயற்கணை கயீற்கணம் பாய
மரிசி ராமலை மதனிரு கணைகளால் வயங்குந்
துரிசி ராமலை யிறையவர் மலர்ப்பதஞ் சேர்மின். (உ)

மட்டுவார் குழலம்மை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

பனிகொள் வரையிற் பிறந்தபிடி, பரனா ரிடத்திற் ப
டர்ந்தகொடி, முனிவ ரிமையோர் மகிழ்வற முப்பத் தி
ரண்டும் வளர்த்தருளும், வனிதை வடிவே லனைப்பய
ந்த மடந்தை, மட்டு வார் குழலா, ளினிய துமா மிரு
போதுந் தலைமேற் றரிப்பா மிருபோதும். (ஈ)

தல விநாயகர்.

கலிநிலைத்துறை.

மருப்ப தாமெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப்
பொருப்ப தாந்தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை
விருப்ப தாம்படி யெழுதிய கரிமுக விமலன்
றிருப்ப தாம்புய மலரினை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால்.

முருகக் கடவுள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஓகையாற் றிராமுன் னாளி லுழக்குமா வினையும் வா
ட்டு, மேகவெவ் வரையி னெல்லை யிடித்திடு மிமையோர்

போற்றத், தோகைமே லுலவுங் கந்தன் சுடர்க்காத்
 திருக்கும் வெற்றி, வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்
 குவ தெமக்கு வேலை. (6)

ஆளுடைய பிள்ளையார்.

கலிநிலத்துறை.

வண்டகத்தே குடைந்துத், முறுக்க துடைந்து, வா
 ய்திறந்து, தண்டகத்தே மதுவொழுகி வழியுங். கமலந்,
 தார்ப்புயத்தான், கண்டகர்க்கே விடமாகியடியார்க் கமு
 தாங் கவுணியன்றன், முண்டகத்தாண் மலர்தலைமேன்
 முடித்தே னிர்தான் முடித்தேனே. (7)

ஆளுடையவரசு.

அறுசிக்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

புத்தியற் றிருக்கும் பொய்யர் புறச்சம யத்தை நீங்
 கிச், சத்தியப் பொருளை யோர்ந்து, தலைவனை யறிந்து
 சைவ, பத்தியிற் கணிந்த ஞானப் பழத்தினே. யொருந
 ற்றூணை; லத்தியைக் கடந்த நாவுக் கரசினை வணங்கு
 வோமே. (8)

ஆளுடைய நம்பி.

வேறு.

தீங்கும் பெருமா நிலத்திடருந் தீரத் தீரத் தினைக் க
 டலிற், னாங்கும் பெருமா ஞடன்வேதன் றுதிக்கும் ப
 டிக்குச், சுடர்க்கிரியா, யோங்கும் பெருமாள், புகழ்பரவி

யோரா யிரம்பொ நெருமொழிக்கு, வாங்கும் பெருமா
ள் சவுந்தரியப் பெருமாள் பதத்தைய வணங்கிடுவாம்.

ஆளுடையவடிகள்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தேனூறும் வாசகங்க ளாறுதூறந் திரும்கோவை
நானூறு மமுதூற மொழிந் தருளு நாடகனை
வானூறுங் கங்கைநிகர் மாணிக் வாசகனை
யானூறு படாதவகை யிருபோது மிறைஞ்சிடுவேன்.

சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளையார்.

அறுசீர்க் கழ்நெடி லாசிரிய விருத்தம்.

மணத்தாது செறிமலருஞ் செழுங்கனியுங் கொணர்
ந்துசிறு மணலை வாரி, யிணைத்தாநி சிவன்வடிவா யமை
த்தருளி யவற்கினிதா வாட்டவேண்டிக், கணத்தாவிந்
பால்கறந்து நிறைத்துவைத்த கலசமெலாங் கவிழ்த்த
நாடை, யிணைத்தானைத் தடிந்திறைவர் துணைத்தானை
யடைந்தவர்தா ளிறைஞ்ச வோமே. (10)

அவை யடக்கம்.

வேறு.

நாவலந் தீவிற் கிட்டா நவமணி பொதிந்து வைத்த
மேவருங் கிழியு மந்த மணியுடன் விரும்புமாபோற்
பாவருங் குற்றமாமென் கவிதையின் பழுதும் பாரா
தியாவருங் கொள்வ ரீசன் பெயரதி லிருக்கை யாலே.

பாயிரம் முற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧.

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாளைவர் தால் நிலையம்

௨௨ ௨௦ ௨௦

உ

சிவமயம்

திருமவலச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எலிக்க ராவெயிற் கவிசையாப் படத்தினை யெடுக்கும்
புலிக்க ராகமா யருளிஞாற் பசுவினம் பொருந்தும்
வலிக்க ராசல மடங்கலுக் குணர்வினை வழங்கும்
கலிக்க ராமுது கேறிமான் புனலினைக் கடக்கும். (௧)

வன்ப தாகமுட் பிடித்திடுங் கவரியின் மயிரை
யன்ப தாகவே விடுக்குமை வாய்விலங் கனைந்து
மின்ப தாகவே புலிமுலைப் பாலுணு மிரலை
புன்பு லாலுணு நகமுடை விலங்குடன் புட்கள். (௨)

சலம ருந்தியும் வாயுவை யருந்தியுஞ் சருகிற்
சிலவ ருந்தியும் பச்சிலை யருந்தியுந் திங்க
ணிலவ ருந்தியு மைங்கன விடையிலே நின்றும்
பலவ ருந்தியுந் தவம்புரிந் திடுமவர் பலரால். (௩)

காலெ லாமரா வடுத்தவன் மீகமேற் கமழ
மாலை மார்பொலாங் குடலைபோல் வல்லரி மறைக்க

வேல மார்தரு குஞ்சிமேற் குருவிசு டெடுக்க
பால லோசன னருள்பெறத் தவஞ்செய்வார் பலரால்.

மேதை மேலருக் கீசன்மேல் விடகலை விர்து
நீதியாகிய வருத்தசந் திரிகைமே னிரோதி,
நாத நாதமேல் சத்திக னுன்கின்மே னால்வர்
பாத மேற்பரங் கண்டுவாழ்ந் திருப்பவர் பலரால். ()

அந்த கைப்பெறு மாச்சிர மத்திலோ ரருகி
னித்தி லப்புது மணலின்மேற் பெருந்தரு நிழலிற்
பத்தி யிற்பொலி நவமணி வேதிகை பண்ணிச்
சித்தி ரச்சிறு புலியதண் மெல்விரி செறுத்து. (௬)

வைத்த வாதனத் திருந்தனன் சடை முடி மார்பங்
கைத்த லங்களங் காதினிற் கண்டிகை கமழ
வுத்த ரீயம்வெண் ணிலவெழப் புரிமுந்நூ லொளிர்
முத்த ரானவர் பணிந்திடக் கோதம முனிசுன். (௭)

இருந்த கோதம முனிபுடன் மதங்கமா விருடி
யருந்த வம்புரி ^{கேள்}சுகன் பராசர னனந்தன்
பொருந்து காசிப னுரோமசன் புலத்தியன் புலகன்
பரிந்து மற்றுள விருடிக ளனைவரும் பகர்வார். (௮)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வேதநறுங் கொடிபடருங் கொழுகொம்பே யாகமத்
தின் வேளோ ஞானப், பாதவமே பரபோக மதுநிறைந்
த வானந்தப் பழமே யோக, மாதவொண் சதானந்த மு

ளிவொனு மணிபிறந்த வரையே தெய்வக், கோதமனே
தே⁷தமிலா வொருமுதலே நிறைந்தபெருங் குணத்தி னு
னே. (க)

கலிலைத்துறை.

தொல்லை ஞாலுள கதையெலாம் விரித்துமுன் சொன்
னீர், வல்லி பாகனார் தெக்கண கயிலையின் வரவைச்,
சொல்ல வேண்டுமென் றுரைத்திரு மருங்கினுந் துதி
த்தார், நல்ல வாசக மிதுவென வவருட னவில்வான்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமை யெ
ல்லா, நக்கனார் குமாரச ரந்தச் சனற்குமா ரர்க்கு நல்க,
வக்கணஞ் சனற்கு மாரச ரறைந்தன டொமக்குமக்கு, மு
க்கண ரருளிஞலே மொழிகுவாம் விரும்பிக் கேண்மின்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சூதமுனி முனிவர்க்குப் பரிவாற் சொன்ன
தோற்றமிகு சிவபுரா ணத்திற் கண்டு
கோதமனார் பலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக்
கூறியிடுஞ் சிராமலையின் புராணந் தன்னை
யேதமற வடநூலைத் தமிழ்நூ லாக்கி
யினியசருக் கங்களொரு பதினென் றுகப்
போதமிகு திருவிருத்த மைஞ்ஞாற் றைம்பான்
பொருந்திடவிக்கதைவிரித்துப் புகல லுற்றேன்.

௮ செவ்வந்திப் புராணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சிவவடி வாசு மிந்தத் திருக்கதை யறங்க ளாகு
நவமிகு பொருளு மாகு நயந்தபே ரின்ப மாகுந்
தவமுயர் வீடு மாகுந் தவத்தினற் பயனு மாகு [கே.
முலமையின் ஞான மாகு முண்மையி னுணர்ந்த பேர்க்

வருமலைக் கொழுந்தாங் கங்கை மௌலிதென் கயி
லை யென்னுந், திருமலைக் கொழுந்தாய் நின்ற சிவன்க
தை சனனமென்னுங், கருமலைக் கொழுந்தை வாட்டுங்
கதிர்கொடும் பாவப் பஞ்சாம், பெருமலைக் கொழுந்தி
யென்ற லதனலம் பேசலாமோ. (௮௪)

கவி விருத்தம்.

துதித்திடுந் திரிசிரா சொல்லுஞ் சொல்லினுன்
மதிச்சடை முடியினுன் வரங்கொடுத்தலா
லுதித்திடு மளகையே யொப்ப தாகுமம்
பதிப்பெயர் திரிசிராப் பள்ளி யானதே. (௮௫)

அத்தலந் தனக்கிணை யமரர் நாட்டிலை
யித்தலத் துளதென வியம்ப லாகுமோ
வித்தக விலிங்கமந் திர்த்த மேன்மையவ்
வுத்தம தலத்தலா லுலகில் வேறுண்டோ. (௮௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அப்பதி நினைந்த பேருக் கமரர்தம் பதவி யுண்டா,ம
ப்பதி கண்ட பேருக் கயன்பதத் தடைய லாகுமப்பதி

தனிவிருந்தா லரியமால் பதனி யுண்டா, மப்பதி தனிற்
பிறந்தா லரனென விருக்க லாமே. (௧௭)

வேறு.

அன்ன தான மொருவர் தமக் கந்தப் பதியி னளிப்
பவர்கள், கன்ன தானக் கரிமகவா னெனவே முலகுங்
காத்தருள்வார், சொன்ன தான முதலாகச் சொன்ன தா
னங் கொடுப்பொன்றா, லென்ன தானங் கரிய தவர்க்
கெல்லாப்பொருளு மெளிதாமே. (௧௮)

வேறு.

ஒருவருக் கிருக்கை யீந்தோ ரும்பராய் வாழ்வ ரன்றி
யிருவருக் களிந்தா லந்த விந்தா னுவ ரங்கே
மருவுறப் பூசை பண்ண வந்தினைப் பாற வன்பாய்த்
திருமடங் கண்டோ ரந்தச் சிவனவ ராவர் தாமே.

என்சர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வேதமுங் கண் டிறைஞ்சுகிரா மலைப்புராணம் விளம்
பியசொற் பொருளுடனே விரிப்போர் கேட்போர்,
போதகஞ்சேர் புரந்தரன்போ லுலக மெல்லாம் புரந்
திடுவர் வினைநவிரவர் புதமுண்டாவ, ரோதமுறு பிணி
தீர்வர் பகையை வெல்வ ஞெண்ணின்மைந்த ருண்டாவ
ரிசத்தின் மேலு, மாதவன்சந் திரன்முகுந்தன் பிரமன்
றேவர்க் கரிதான பதத்தினையு மடைவர் தாமே. (௨௦)

கவிநிலைத்துறை.

பருவ மேகலை யிரதிநா யகன்களிப் பரியு
மருகி றைந்ததார் முருகவே ணடீத்திடு மயிலுந்

திருமணந்தவன் கலுழனும் பதமனே திமமு
மிருமருங்கினுஞ் செறிந்தது கயிலையோ திமமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அளியார் கடுக்கை நறுமலரு மணியார் சுடிகை யாட
ரவும், பிளவார் மதியும் புனைந்தருளும் பெருமா னிருக்
கும் வெள்ளிமலை, வளமார் புவன மொருநூறும் வளைக்
கு மண்ட கடாகமெனு, மிளவோ திமத்தின் பேடை
வயிற் றிருக்கு மண்ட மெனலாமே. (22)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

சோதி மதியின் பாதி யாவஞ் சூடு சடையன் றே
டு கமமுங், காதி லமிர்தம் போல வரசங் காழி யிறையுங்
கூறு தமிழின், பாத கமலம் பாடு மவர்தம் பாத கமலம்
பாறி யகலும், போது செறியும் போது விரியும் பூவை
மருவும் பூவை மருவும். (23)

கோடு செறியும் பாணி யவனுங் கோக நகனுந் தே
ட வரியன், தேடு மவரன் பாக விழிமுன் பாக வருவ
ன் நேவ ரிறைகொண், டாடு மயிலன் காள முகில்கண்
டாடு மயிலன் றுதை சடிலஞ், சூடு மரவ னாடு மொருவ
ன் சோதி மதியன் பாதி மதியன். (24)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வள்ள லணிந்த விளமதியி னிலவா லந்த வணாச்சுனை
யிற், கள்ளு நெடுமும் பொகுட்டுமலர்க் கமலம் விரியா

காலையினும், புள்ளி யரவஞ் சொரியுமணி விரித்த வொ
ளியாம் பொதிக்கனலின், வெள்ளி யுருகி விழுவதெனப்
பெருகும் வெள்ள வெள்ளருவி. (௨௫)

கலிநிலத்துறை.

அந்த மால்வரைக் கொருபுடை யடைந்தன ரயன்மா
லிந்தி ராதியர் மருத்துவர் வசக்கண விருவர்
சந்தி ராதியர் சித்தர்சா ரணர்கள்விஞ் சையர்க
ணந்தி வாகனக் கடவுள ரிமையவர் நாகர். (௨௬)

அலுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

துங்கமழு வுழைதரித்துச் சரிகைதிரு வரையார்த்து
ச் சோதி யான, செங்கையிலே பிரம்பேந்திக் கயிலைம
லை காத்தருளுஞ் செய்ய மூர்த்தி, மங்கைபங்க ரவதரம்
பார்த் தருள்புரிந்து விடுமளவும் வாயின் முன்னே, யங்
கொருதித் கிணிலிருந்தா ரவரவந்தா மிருக்குமிடமறிந்து
நானே. (௨௭)

வேறு.

ஆரா தனைகண் முடிவிடம்பார்த் திருக்கு மிமையோ
ர்க் கருகாகப், பாரா மனைத்து மொருமலர்போன் முடி
மேற் றரிக்கும் பணிவேந்த, லோரா யிரஞ்செம் முடிம
ணிகள் கதிரா யிரம்போ லொளி பரப்ப, வீரா யிரநற்
பிறைபோற்பல் விரண்டா யிரமு மிலங்கிடவே. ()

செய்ய கவர்நா விருபாலுஞ் செக்கர் வானச் செயல்
காட்ட, வெய்ய நெடிய வாளையிற்றி னிருள்போற் சிறி

து விடந்தோன்ற, வைய னடிகண் டிறைஞ்சுமதற் க
ணைந்தா னவனை யமரொலாங், கையி னிறைஞ்சி யிருக்
கையளித் திருந்து மகிழ்வாற் கட்டுரைப்பார். (௨௯)

வாயு வான பஞ்சடைத்துத் திருமா றுழிலு மலரணை
யே, யாய விடமாம் யாக்கையமைத் தரனா ரணியு மரு
ம்பணியே, தாய ருதர மெனவுலகைத் தலையிற் சமை
யாத் தரிப்போனே, தாய பொருளே யுனக்குகிக ருள
ரோ வுலகிற் சொல்லாயே. (௩0)

என்ன வுரைக்க மிகநாணி யொடுங்கு மனந்த னிமை
யோர்கள், சொன்ன மொழிக்குத் தாழ்ந்தவுரை பலவு
முரைத்துச் சடிசைமணி, மின்ன நெடிய கயிலைமலை வே
ரோடியது போலொர் புடை, மன்ன விருந்தான்சுதா க
தியு முரைத்தான் பொருத வழுவுரையே. (௩௧)

வேறு.

கண்ணிலா தானைக் கஞ்சக் கண்ணென் றுரைப்
பார் போல, நண்ணிய செவியிலானைக் காலிலா நடை
யினுனை, யெண்ணிய விருநா வாளை விடஞ்செறி யெயி
ற்றி னுனைப், புண்ணிய விமையோர் சொன்ன புகழ்ச்
சிதான் பொய்மை போலும். (௩௨)

அமையவே யுலக மேழுந் தரித்திடு மரசே யென்றென்
றிமையவர் முனிவர் கூற விடும்பையா லகந்தை யுற்று,
யுமையவ ரேவலாலே யுலகெலாஞ் சமந்தாய் கூலிச், ச
மையவர்சுமப்படுதல்நாழ்புகழ்ச்சியோ சொல்லு வாயே.

படுத்திடும் பாபுந் தாங்கும் பணியுமா னதுவோ மே
ன்மை, விடுத்திடும் வலியை யெல்லா வுயிரினும் விர
வி நானே, யடுத்திடா திருக்கி வீந்த வுலகெலா மமை
வ தெங்கே, கடுத்தனை யிறைக்கு நீயோ காப்பவ னெ
னவுஞ் சொன்னான். (௩௪)

என்றலு மனந்தன் கூறு மிமையவர் முனிவர் முன்
னே, வென்றிக ளுரைத்தா யுன்னை விழுங்கினுற கதி
வே றுண்டோ, பொன்றுவை விடுத்தேன் யானீ திரு
க்கனிப் பொருப்பைச் சுற்றி, நின்றுடன் மறைப்பே
னுன்றன் வலியினு னெகிழ்க்க வென்றான். (௩௫)

கவிநிலைத்துறை.

தேவ ரோபகுத் தறிகவென் சிறப்புமுன் சிறப்பு, மே
வு கென்றெழுந் தனந்தனு மறைத்தனன் வெற்பைக்,
கோவு மின்பமுங் கொழுநனென் றிறைஞ்சுநற் குலத்
துப், பாவு டங்கையர் மனமெனப் புரையறும் படியே.

அரன மர்ந்தநா ளளவிடப் படாதநா ளதனாற், பரவு
வெள்ளியங் கயிலையும் பழகியு படிக்கோ, விருப தங்
கையா னெடுத்தநா னெகிழ்ந்துள தென்றோ, புரைய
றும்பெரும் புரியினால் வளைத்தது போலும். (௩௬)

பங்க மின்றியே கற்பகத் தருவின்மேற் படர்ந்திட்,
டெங்கு மாய்வளைத் தழுத்திய பெருங்கொடி யெனவு,
மங்க மெங்கனு முருகவே கொழுநனா யனைக்கு, மங்
கை மாரிரு காங்களா மென்னவும் வளைத்தான். (௩௭)

வந்து கால்புகா விடங்களிற் றலைகளை மடுத்தூச், சிந்
தை யானதும் புகாவகை மறைத்தனன் சேட, னந்த
வேலையி லமலனை யிமையவ ரடைந்தார், கந்த மார்தரு
சதாகதி யவையெல்லாங் கண்டான் (௩௬)

வெற்பெ லாஞ்சிறை யுடைமைபோற் பறந்திட வி
சும்பிற், கற்ப கங்கள்போ னிலத்துள தருக்கண்மேற்
காணச், சர்ப்ப ராசனுக் கிறுதியென் றனைவருந் தளர,
வற்பு தத்தினு லறைந்தனன் வளைத்தன னடர்த்தான்.

கலிவிருத்தம்.

எட்டர விளைத்தன விளைத்தகளி றெட்டு
மட்டதிசை சுற்றின வமைந்தவரை யெட்டு
மிட்டமுறு தண்கடல்க ளேழுமுகி லேழு
மட்டற வளைந்தபுனல் வற்றியொழி வுற்ற. (௪௧)

அடுக்கழிவு பட்டபுவ னத்திர ளனைத்து
முடுக்கள்சித றிப்பொரி யிறைத்ததனை யொத்த
கொடுக்குமயிர் தத்தினை யிறைத்துமதி குன்றித்
தடுத்துறெய் வடித்துதறு தட்டினைநி கார்த்தான். (௪௨)

ஆகவன் வருந்திசை யகன்றுதடு மாறிச்
சோதியு மகன்றது துளங்கவொரு பூதம்
பூதமொரு நாலுநிலை போய்நடு நடுங்கப்
பேதமுறு கின்றதுயர் பேசுவெளி தாமோ. (௪௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தக்க பவன னறைந்தீர்த்துச் சமுன்று நடுங்கச் சலி
த்திடவு,மிக்க நகமும் பன்னகமு மசையா திருந்த மேதி
னியி, னக்க னமலன் திருப்பாத மறவா துரைக்கு நா
ன் மறையீர், பைக்கு ளடைத்த கனகமொரு காலா ல
விழ்க்கப் படுங்கொல்லோ. (சச)

வெற்றி யனந்தன் படைத்ததுகண் டயர்ந்து பவன
ன் மிகநாணிப், பற்றி யுயிரின் பரப்பையெலாங் கொடு
போய்ப் புருந்தான் பாதலத்தி, னுற்ற வுலகத் துயிர்க்
கெல்லா மசையா திருந்த வோவியம்போ, லற்ற மதுக
ண் டருள்புரிந்தா னடியார்க் கெளிய வற்புதனே. (சரு)

வேறு.

நினைத்திடு நன்மைகூறி நிமலனும் பணியே நீயா, மு
டைத்திடும் பணிகே ளென்றான் வினவினா னுரக வேந்
தன், வரைத்தடும் படத்தினாலே மறைத்தது சிறிது
வாங்கித், தினைத்திட வேண்டு மென்று னனந்தனத்
திறமே செய்தான். (சசு)

கலிநிலத்துறை.

வந்து வாயுவும் வந்துவந் தறைந்தனன் வரையை
முந்தி வேறப் பறித்தனன் கொடுமுடி மூன்றை
யந்த மூன்றையுங் கொடுநமன் றிசையினி லடைவே
சிர்தி னன்றல மூன்றிலே விழுந்தன சிகரம். (சச)

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரிசா ளத்தியா மொழிவர்
பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிரா மலையெனும் பிறங்க

லன்ன தின்பிற கமைந்தது கோண்மா வசல
மின்ன மூன்றையுந் தெக்கண கயிலையென் றிசைப்பார்.

வெள்ளி மால்வரை தனிலுமன் றிமையவர் விடை
கொண், மிள்ள மானது மகிழ்ந்துதம் முறையுளிற் புகு
ந்தா, கொள்ளு மு நென் கயிலையா மூவகை யிடத்தும்,
வள்ள லாபலைக கொழுந்தராய் வடிவமாய் வளர்ந்தார்.

பக்க நாயகம் போன்றன வையிரு பாலு
மிக்க நாயக மானது திரிசிரா விலங்க
றகக வானவ தானவர் மானவர் தமக்கு
நக்க ஓரதி லிருந்துநல் வாங்களை நயந்தார். (101)

மந்த ராசலங் கடலிலே சுழன்றது மறுகி
விந்த மானது புதைந்தது புவியிலே மிகவு
மந்த மேருவும் வளைந்துவில் லுருவமே யான
தெந்த மால்வரை யிதற்கிணை யாவதென் றிசைத்தான்.

இம்பர் வாழ்வெனுந் தெக்கண கயிலையா மிடத்தி
லம்பு யாசன னசத்திய வினையகன் றதுவுங்
கும்ப மாமுனி நீனைத்தது கொடுத்ததுங் குவிசன்
செம்ப னால்வரு தீவினை யகற்றிய திறமும். (102)

அத்த லத்திலே யுமைசிவ தடமமைத் ததுவுஞ்
சத்த மாதரே ழிருடிகள் கழுகுசஞ் சரிக்குஞ்
சித்தர் சாரணர் திரிசிரா தயரதன் சிறுவன்
பத்திசெய்தது மருச்சுனன் வணங்கிய பலவும், (103)

திருமலைச் சருக்கம்.

108

அனும முத்திரை வந்ததுஞ் சூரனா மருக்கன்
பனிம லர்க்கொடு பணிந்ததும் பாதலத் துறையும்
வனிதை மாதர்கள் வணங்கிய மகிழ்ச்சியுஞ் சார
முனிவன் முத்தியுந் தாயராங் கருணையு மொழிவாம்.

திருமலைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

பாயிர முன்பட ஆக திருவிருத்தம்—சூரு.

பிரமதேவன் அசத்தியந்தீர்ந்த சருக்கம்.

கலிநிலத்துறை.

கோதை நாரியைச் சிலைவடி வாக்கிய குரிசில்
பூத ராதிகட் கரசெனப் பொருப்பினைப் புகல
வேத னூர்திற் றவஞ்செயுங் கதையினை விரித்திங்
கோது வீனொனக் கோதம முனிவனு முரைப்பான். (1)

முன்ன மேயொரு காரணத் தாலரன் முருந்த
என்ன வாகனன் மூவரு மொருதலத் தடைந்தார்
மன்னு மேழிசை நாரத னவ்வயின் வந்தான்
கன்னி பாகனை மாயனைப் பதுமனைக் கண்டான். (2)

அன்று மூவரைப் பொதுவிலே யிறைஞ்சிநின் றவனு
மின்று நானிறைஞ் சியதிதிற் பெரியவற் தென்று

MAHAMAHOPADHAYA
... ..

சென்றுபோயினான் நெளிவிலா மொழியினுற் றிகைத் துன்று வானவ ரானவ ரிருடிக டொகையாய்.(௩) [தார்

கலக நாரதன் வழங்கிய மொழியினைக் கமலந், திலகு வேதியன் றனதென வரிதன தென்றான், மலைவு கொ ண்டன ரொழுந்தனர் பொருநனர் வலியா, லுலக மெங் கணு நடுங்கின விமையவ ரொளித்தார். (4)

சோதியவ்விடத் தேசுட ரிலிங்கமாத் தோன்ற, வே த நாரணர் பயந்திது வேதென வியந்தார், பாத மீதித் த களவுதா னிலையெனப் பகர்ந்தா, ராதியந், மீ தறிந்த வர் பெரியொன் றறைந்தார். (5)

பொருவி லாவரி யேனமாய்ப் பாதலம் புகுந்தான், விராவி னுலடி தேடுவா னிசைந்திடும் விருப்பாற், ப வுமோதம னேதம மாகிமேற் பறந்தான், கருதி வா னினுஞ் செம்பொடை டிடத்தினுங் காணன், (6)

வீர பத்திர புவனமுந் தேடினான் மிசையிற், பார வி த்தியா கலைக்குள புவனமும் பார்த்தான், கார ணத்தினு னழற்கொழுந் தெனுமுடி காண, றா ணத்தினுன் சி றையெலா முதிர்ந்தினேந் தயர்ந்தான். (7)

வெய்து யிர்த்தன விரங்கின விரங்கிடும் வேலைக், கைகையிற் பெரு மடல்வர மகிழ்வினாற் கண்டா, னெ ய்தி யந் தமா மடலினைத் தகைந்துகொண் டெதிரோ, நொய்தி னீவருஞ் செயலினை துவலுவா யென்றான்(8)

பிரமதேவன் அசத்தியந்தீர்த்த சருக்கம். 108

அறுசிக்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

அங்கே தகையும் பொழுதயனா மன்னர் தனைப்பாந்த்
தலர்முதத்தாச், செங்கே தகையஞ் சிலமொழியுஞ் சில
னார் கனகத் திருமுடிமேற், கொங்கே தகையும் படிபி
ருந்து விழுந்தே னிலிந்தென் குறையென்ன, விங்கே த
கையு மோதிமமே யெவனீ வரவே தென்றதுவே. (௧௦)

என்பே ரயனென் றுரைத்திடுவா ரொழுபூ நலமு மெ
ன்செயலே, முன்போர் தினத்தி னெடியவற்கு மென
க்கும்பகையாய் முனிவாகி, மின்போ லெழுமித் தழனி
லிங்க முதலீ றிடையே விதிப்பவரே, வன்போ ரொ
வே யெடுத்தாரத்தோர் திருமால் வராக வடிவானான்.

மண்ணிற் புருந்தே யடிதேடப் பாதா ளத்தின் வ
கையடைந்தான், விண்ணிற் கிடையே யோதிமமாயெ
ழுந்தேன் மிகவும் வினாவாகித், கண்ணிற் குறித்தே
னெத்திசையுங் காணா துழன்றே னினைக்கண்டே, னெ
ண்ணிற் பெரிய தழற்றாணின் முடிவே தறிய விபம்
பாயே. (10௧)

என்று பதுமன் மொழிந்திடலு மடற்கே தகையு
மினிதுரைக்கு, நன்று மொழிந்தா யித்தூர நடந்த வ
ழியோ ரணுவளவாக், குன்றி னளவுண் டினியேகுநெ
றிதான் மனத்தாற் குறிக்கரிது, சென்றுதலையிற் பு
வனமெலா மிநா ளளவுந் தேடினையே. (102)

சுத்த வித்தை யீசரமேற் றுலங்குஞ் சாதாக் கியமெ
னவுந், தத்துவங்க ளினிமூன்றுண் டவைமே லிருப்

பர் சதாசிவனா, ரொத்த மூர்த்தி சதாசிவத்தின் வடிவா
மந்த வொளி யுருவம், பத்தியுடையோர் பரம்பரனா ர
ருனா லகத்தே பாவிப்பார். (௮௩)

ஆகையாலே யறியவரி துனக்கு முன்னே யளித்தவற்
கு, மாகமீது கிளராதே திரும்பா யென்று மடலுனா
க்க, வோகை யாகி யயனுரைப்பா னெனக்கோ ருதவி
யுளதரியே, நோகைபாகன் முடியையிவ னறிந்தா னெ
ன்று சொல்வாயே. (௮௪)

எனக்கே தகையு மிசைந்திடலா லெழுந்த சோதியி
றைசிவந்த, சினக்கோ பமதா யுரைத்திடுவா னிடும்பா
ளமது திருமுடியை, யனக்கே தனன்கண் டளனென்
ன யுரைத்தாய் நமக்கு மாகாமற், புனக்கே தகையே மு
ள்ளருவாய்ப் போவா யெனவே புகன்றருளி. (௮௫)

விடைக்குள் றுகைப்பான் வெகுண்டுரைப்பா லிர
ழா யிரமும் வெண்மதிய, மடைக்குங் கமலத் திருப்போ
னே யாராதனையு மரிதாவாய், படைக்குந் தொழிலு மு
னக்கொழித்தோ மென்றா னயனும் பயந்தயர்ந்தான், ச
டைக்கொன் றையினான் ருளிணைமேல் வீழ்ந்தா னெ
ழுந்து சாற்றிடுவான். (௮௬)

வேறு.

ஐயனே போற்றி போற்றி யனகனே போற்றி யெ
ட்டுக், கையனே போற்றி கால காலனே போற்றி சோ
தி, மெய்யனே போற்றி போற்றி விமலனே போற்றி

பிரமதேவன் அசத்தியந்தீர்ந்த சருக்கம். ௨௧

பொய்யர், பொய்யனே போற்றி போற்றி புண்ணியப்
பொருளே போற்றி. (௨௪)

ஆறணி சடையாய் போற்றி யடியவர்க் கெனியாய்
போற்றி, யேறணி கொடியாய் போற்றி யிருவினை தவி
ர்ப்பாய் போற்றி, வீறணி யரவா போற்றி வேலவன்
குரவா போற்றி, நீறணி யமலா போற்றி நிம்மலா போ
ற்றி யென்றான். (௨௫)

பாபமே புரித லாலே பத்தியே வருந்த வேண்டிச்,
சாபமேல் வரவே நொந்தேன் தளர்ச்சியுந் தூயருந் தி
ரச், கோபமே தவிர வேண்டுங் குணப்பெருங் குன்றே
ஞானந், தீபமே யருளே யென்று திருவடி யிறைஞ்சி
நின்றான். (௨௬)

முறையென மொழிந்தலு முனிவு நீங்கியே
பிறைமுடியண்ணலு மகிழ்ந்து பேசுவான்
மறையலா தெக்கண கயிலை மன்னியே
யிறைநமை வழத்தினு லேகுஞ்சாபமே (௨௭)

தெக்கண கயிலையைச் சேர்ந்த பேர்க்குமுன்
புக்கதீ வினையறும் பொருந்து நற்கதி
யக்கண மாகுமென் றருளிப் போயினான்
முக்கணன் றிரும்பினுன் முண்ட கத்தினான். (௨௮)

அத்திசை முகத்தினு னசல மேவிய
மெய்த்திசை விரும்பியே மேவும் போழ்தினி

னத்தின நிறைமழ நாடு தன்னிலே
யத்தர்வாழ் தென்கயி லாயங் கண்டனன். (௨௨)

வேறு.

அங்கிரியி னெல்லையரை யோசனை வளைக்கு
மொக்கநில மூழ்கியிடு யோசனைகண் மூன்றாந்
தக்கவொரு யோசனை யுயர்ச்சிதவம் வல்வீர்
பிக்ககிரி யின்பெருமை வேதநிலை போலாம். (௨௩)

வேறு.

அந்தமால் வரையினை யங்கம் பூவுற
வந்தனை யாகவே வலஞ்செய் வேங்கடஞ்
சந்தர மேனியிற் றுகளுக் கெண்ணினு
ணந்திடாச் சிவபத நண்ணு வார்களே. (௨௪)

இட்டமார் திருவினை யினங்க வேண்டிடி
லட்டமா சிந்தியு மடைய வேண்டிடிற்
றிட்டமாய் பாகதி சேர வேண்டிடின்
மட்டுலாந் திருமலை வலஞ்செய் வார்களே. (௨௫)

திருமலை தனைவலஞ் செய்த பேரொலாம்
பாகதி யடைவது பகர வேண்டுமோ
வொருபதம் வலஞ்செய வுன்னி யூன்றினு
லரியநா லாம்பத மடைகு வார்களே. (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சரியையை யறிந்து மற்றச் சரியையின் வழியே வந்
து, கிரியையை விளங்கி யந்தக் கிரியையை முடித்த பி

ன்பு, பரவிய யோக மெல்லாம் படிந்துபக் குவமதாகிப், பெருகிய ஞான நேயம் பிறந்திடுந் தவத்தி னோர்கள்.

ஊசியிற் பதத்தை யூன்றி யுணவுடன் விருப்பு நீங்கி, நாசியின் விழியைநாட்டி நன்கன லைந்து மூட்டிப், பேசிய தொழிந்து ஞானப் பெருக்கினின் மூழ்கியந்தத், தேசுகன் றன்னை வைத்த சிந்தைமா தவத்தி னோர்கள்.

மாதவம் புரிய முன்னாண் மாதவம் புரிந்து செய்ய, பாதிரி குருந்து கோங்கு பாடல ஞாமுல் புன்னை, மாதனை கமுகு தாழை வகுளமா சினிசெந் தாழை, சூதமே முதலா யுள்ள பாதவ நெருங்கித் தோன்றும். (௨௧)

பண்பகர் வண்டு பாடப் பரம்பிய சாதி யெங்குஞ், செண்பக வனங்க ளெங்குந் திகழ்ந்தல ரிறைக்கத் தேவர், வின்பொதி கற்ப தாரு மலரினு மிக்கதென்று, நண்புடன் மகிழ்ந்து சூடு நன்மலர் வனங்க ளெங்கும். (௩௦)

சிங்கமும் புலியு மெண்குந் திரிதரு கலையு மாமா, தங்கமு நிறைந்து தம்மிற் பகையற வுறவு கூட, வங்குள கனியுந் தேனு மருந்திவா ^{ரா} தாங்க ளெல்லாந், தங்களி லொன்றோ டொன்று தருக்கிய வியல்பு கூட. (௩௧)

செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கயிலை நாமத், துறுவரை தன்னைக் கண்டா னுற்றபே ருவகை கூர்ந்தான், குறையற மணியின் பொன்னின் குவையுமுன் கண்டு கொண்ட, வறிஞார்க ணிகரா மென்ன மகிழ்ச்சிவெள்ளத்தி லாழ்ந்தான். (௩௨)

கலிவிருத்தம்.

எந்தையார்க் கனுதின மிருப்பு மாமலை
 சிந்தைரைந் தமர்கள் செப்பு மாமலை
 சுந்தரன் னூதன்முன் சொன்ன மாமலை
 கந்தமா மலருறை கஞ்சன் போற்றிஞான். (௩௩)

கலிநிலைத்துறை.

அந்த வெற்பினல் லுச்சிமேற் கங்கைவந் தணையச்,
 சந்த வெண்பிறைக் கொழுந்தெழுந் தருகினிற் றவழ
 ச், சுந்த ரத்திரு மலைக்கொழுந் தாமிறை சூடுங், கந்த
 மாநதி மதியென விளங்குதல் கண்டான். (௩௪)

எந்தை யார்திரு மலைக்கொழுந் தெனமுளைத் தெழு
 ந்து, வந்த வேலையிற் சிரகிரி யுச்சிமேல் வைத்த, தந்
 தி மாமுகக் கடவுளைக் குகையில்வைத் தருளுங், கந்த
 வேளையும் பிரமனெண் கண்களாற் கண்டான். (௩௫)

வணங்கு வார்தமக் கெளரியா மட்டுவார் குழலா,
 மணங்கொர் பாதியார் மலைக்கொழுந் தானநா ளருகே,
 யிணங்கி யிம்மலைக் காவலா யிருக்கென விசைத்த, கண
 ங்க ளாகிய தேசமிக் கார்தமைக் கண்டான். (௩௬)

கலிவிருத்தம்.

கந்தக கயிலையினுமைதன் கேள்வனா, ரத்தனார் வா
 க்கினாள் தந்த லு கண்டனஞ், சித்தர்வாழ் தெக்கண
 கயிலை யாவது, மத்தகை யெனவெடுத் தியம்ப லாகு
 மோர் (௩௭)

பிரமதேவன் அசத்தியந்தீர்த் த சருக்கம். ௨௫

மனமகிழ்த் தயனுமவ் வரைக்கு நண்ணியே, தனிவ
நா மேற்றிசைத் தடத்தின் மூழ்கியே, சினவிடை யூர்
தியைச் செய்ய போதினா, லனவா தமுமினி தருச்சித்
தானரோ. (௩௨)

மலைநீயனுதினம் வலமுஞ் செய்தொரு, சிலையி
டை யருந்தவஞ் செய்து போற்றினா, னலையிடைத்
துயில்பவற் கரிப வண்ணலும், விலகரு முமைபுடவ்
விடையிற் றேன்றினான். (௩௩)

நின்பெருஞ் சாபமும் வினையு நீக்கினே
மின்புற வுலகெலா மிபற்று நென்றலுந்
நென்காரி லாயவிச் சிலையி னாமமு
மென்பெய ராகவே யிசைக்க வேண்டுமால். (௩௪)

பொய்த்துறை பகர்ந்திடும் வினைகள் புண்ணிய
வித்தல நீதிநத்தவர்க் நேக வேண்டுமே
மெய்த்தவந் தமிழனேன் புரிய மேவிய
வுத்தம சிலையுமென் பெயரி னேங்கவே. (௩௫)

திங்களி னுரோகணித் தினத்தின் மூழ்குவார்,
மங்கரு வினையெலா மாற்ற வேதகும்
பங்குனி மாதமுட் படிசு வானெனி
னங்கவர்க் கருங்கதி யளிக்க வேண்டுமே. (௩௬)

அத்தட மூழ்கினல் லறுகுமுண்டைப்
பத்திர மிரண்டுநின் பதத்தி

DR. U. V. SWAMINATHA IYER

புத்திர செல்வமும் புகழு மேன்மையுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர வேண்டுமே. (௪௩)

சோமரோ கணியெனும் பெயருஞ் சூட்டுவி
நாமரைத் தடத்தினுக் கென்று சாற்றினான்
மாமலர்க் கோயிலாய் வரங்கள் யாவையும்
யாமளித் தனமென வியம்பி யேகினான். (௪௪)

விதிசிலை நன்மையுந் தடத்தின் மேன்மையு
மதியணி யிறைசிரா மலையைப் போற்றுவார்
கதிபெறு நீர்மையுந் கண்டு கண்களாற்
பதாமனு மகிழ்ந்துதன் பதியி லெய்தினான். (௪௫)

பிரமதேவன் அசுத்தியந் தீர்ந்த சருக்கர்.

முறறிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௨-க்கு திருவிருத்தம்-௧௬0.

அகத்தியச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இந்தமாக் கதையான் மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி
யிருந்தவ ரெழுந்துநின் றுரைப்பார்
நந்துவா ரிதியைப் பருகிய முனிவ
னயந்துதெக் கணதிசை யடைந்து

விந்தமால் வரையைப் புதைத்ததுங் கயிலை
 விமலை யமலை யிறைஞ்சிச்
 சந்தன சலத்தி வீருந்தது முரைப்பா
 பெனச்சொல்பு புதலுவான் றவத்தோன். (க)

முக்கணீ னொருநா விமகிரிச் சிகர
 முகட்டிலே முனிவர்க ளுடனே
 புக்குறை தரும்ப் பொழுதினி லுரைப்பான்
 பொருவிலா நாரத முனிவா
 தக்கண திசையி லுயர்ச்சியே தென்றான்
 றவமுனி யுசைய்வான் றலைவா
 வக்கணி சடையாய் முன்னம்பான் குமரி
 யாடுவா னத்திசை யடைந்தேன். (௨)

விந்தமென் றொருமால் வரைநெறி யிடையே
 விளங்கிய தலுதனை வினவின்
 மந்தர இரியைப் பகைத்துமற் றுள்ள
 வரைகளை நகைத்துநாற் றிசையி
 னந்தர முழுது மடைக்கவு மெழுந்த
 தரும்பொருள் விரும்புமங் கனையார்
 சிந்தையை யளவிட் டறியலாஞ் சிறிதுந்
 தெளிவுறப் படாததன் றிறமே. (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தந்த விலங்கு மடங்கலரா சரபங்கரடி களைமுதலா,
 வெந்த விலங்கு மதிலுறையு மழியா மையினு ளிராவ

ணனார், வந்த விலங்கை நிகராக நமனா டெனலாம் வ
ன்கொலையா, வந்த விலங்க றனைக்காணி லெனக்கும்
விலங்க லாய்விடுமே. (ச)

வேறு.

என்றுமறை நாரதனா முனிவனந்த மலையியல்பையி
றைஞ்சிக் கூற, நன்றுமுனி வரனுரைக்கு மலையெழு
ச்சி யெனநகைத்து நவில்வான் யாமே, சென்றுபிகை
தவிர்த்திடுவ தொன்றுதிரு மானடந்து சிதைக்கவேண்
டு, மொன்றுதமிழ் முனியாலே யடக்குவதொன் றெ
னமுனிவற் குரைப்ப தானான். (ரு)

முன்னமலை தனையடக்கு முனிவரனே நாரதமா மு
னிவ னின்று, சொன்னமலை தனையடக்கக் குறிஞ்சிச்
லங் கடந்துமலர்ச் சரிசங் கோடே, யன்னமலை வயற்
பாமனத் திருநாடு கடந்துதென்பா லடையா யென்றான்,
மன்னமலை கேள்வனிவை யருளுதலும் பயந்துரைப்பா
ன் மலயத்தோனே. (சு)

கவிநிலைத்துறை.

கான வாரிசப் பொகுட்டுறை கடவுளுங் கனகத்
தான வாரியும் வலாரியுந் தெனிகிலாத் தலைவா
ளுன வாரியி லெழுதமே கருணைமா நதியே
வான நாடனே யுனைப்பிரிந் தெங்கனம் வாழ்வேன்.
செப்பு லாமுலை யுமையிட மருவிய தேனே
கைப்பி லாமது ரங்கொளா நந்தமாக் கனியே

தப்பி லாமறைப் பொருளினுக் களவிடாத் தனியே
யொப்பி லாநினைப் பிரிந்தியா நெங்ஙன முய்வேன்.
எண்பு யந்தினல் மெகுநின் றிருமுநுந் தெழிலுங்
சுன்க ளிற்பொழி கருணையு மிவலொங் காண
மண்கொ ளீச்செறி வரையது பொருட்டினுன் மயங்கி
விண்பு லந்திடைச் செல்வதோ வெனச்சொலி வீழ்ந்தான்.
அண்ண லிப்படி யிரங்கிய முனிவனுக் கருளி
யெண்ண முற்றிலை மலையினைப் பாதலத் திருத்தி
நண்ணி ல்ப்புறந் திரிகிரா மலையந னடுவே [வேம்.
புண்ணி யந்தினுன் மலைக்கொழுந் தாயதிற் பொலி
விந்த மால்வரைத் தெக்கண திசையிலே விளங்கு
மந்த மால்வரைக் கொழுந்தரைச் சிறிதுநா ளருச்சித்
தெந்த மால்வரைத் திரளினுந் தவம்புரிந் திருக்குஞ்
சந்த னுசலத் திருக்கென விடைகொடுத் தனனே.
விட்பு லங்களா லணுகியே விந்தமால் வரையைக்
கட்பு லங்களா லகத்திய முனிவனுங் கண்டா
னெட்ப சூந்ததி னளவும்வெள் ளிடையிலா தெழுந்து
முட்பொ தந்திடு புநலினுற் செறிந்தது முழுதும்.

கலிநிலத்துறை.

சீய மங்கதிற் கண்டு திரும்புவ
வாயி ரங்கதீர்ச் செல்வனரும்பரி
பாயும் வெம்புலி கண்டிருட் பாலெழுந்
தூய திங்களின் மானுந் துளங்குமே,

(௨௩)

குஞ்சு ரத்திற் குதிக்குங் கடாநதி
 நஞ்சு கக்கு மரவெரடு நண்ணிடும்
 வஞ்சார் பெற்ற வளமென வேபிறர்
 நெஞ்சி னுக்கும் புகாத நெறியதே. (௮௪)

நாக்க ணங்குறை தாழ்வரை யுள்ளது
 நோக்க ணங்கு பயிலு துனியது
 மாக்க ணங்கண் மயங்க நெடுங்கழை
 தீக்க ணங்களைச் சிந்திடுந் தீயது. (௮௫)

கற்பி லாதவர் கட்டழ சென்னவு
 மற்பி லாவர சாள்பதி யென்னவு
 மெற்பெ லாநிறை காடிது வென்னவும்
 வெற்பை யாவருங் காண வெறுப்பரே. (௮௬)

கருவி வான்முகி லார்ப்பன கார்வரை
 பொருமி வாய்விட் டிரங்குதல் போன்றது
 மருவு மாமுனிக் கஞ்சியம் மால்வரை
 யருவி தானு மழுவது போலுமே. (௮௭)

நெய்கு லைத்தெனத் தேனெகிழ் கின்றன
 மெய்கு லைத்த வெயர்த்துளி போன்றன
 மைகு லைத்த மரங்க ளசைவன
 கைகு லைப்பன போன்றன கார்வரை. (௮௮)

வண்ண வெற்பின் மலர்சொரி யுங்கணி
 நண்ணு தேற லொழுக்க நனைந்திட

லெண்ணு மிந்திரன் வச்சிர மெற்றிய
புண்ணி லெண்ணைப் பொழிவன போலுமே. (10௯)

வேறு.

உருமின நிறைதவி னூரக மாமணி
சொரிதவி னல்கைவாய் விளக்குத் தோன்றலின்
மருவிய விரவொரி மரங்க ளிற்செறிந்
திரவெனும் பெயருமவ் விடத்தி னில்லையே.

மலையது நெடுமுழை மருங்கெ லாஞ்சிறு
புலிகளுஞ் சீயமும் புயங்க ராசியுங்
கலைகளுங் கயங்களுந் துயிலுங் காலையி
லுலகளை யுண்டவ னுதரம் போலுமே. (௨௩)

நிறைதரு வேங்கையு நெடிய சந்தமு
மறுவற நிறைதிரு மருங்குந் தோன்றுதல்
குறுமுணி வருமெனக் குவடு முன்புபோற்
சிறைகளை விரித்தெழுஞ் செய்கை மானுமே.

புயற்றிகழ் வரைநடு முழையிற் பொங்கிய
வெயிற்றர வழிழ்மணி யிருளை நீக்குக
லுயர்ச்சியின் றடங்குமென் னுருகு மோங்கலின்
வயிற்றிடை கொளுந்திய வன்னி போலுமே.

சித்திரப் பெருங்கழை திறந்து கண்களி
னித்தில மணிகளை நெடிது விசுதன்
மெய்த்தமி முகத்தியன் மேவு றுவகை
கைத்தல மெடுத்தெறி கற்கள் போலுமே. (௨௪)

விஞ்சிய சிகரியின் முடியின் வெள்ளிய
 மஞ்சினந் தவமுதல் குதிக்க மாமுனி
 யஞ்சுவ நெனத்திரண் டமர ரானவர்
 பஞ்சினை யமைத்திடும் பண்பு போலுமே. (௨௫)

எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அந்த மால்வரை யெந்த மால்வரை
 யான டோவென வையமுந்
 றிந்த மால்வரை விந்த மால்வரை
 யென்று மாமுனி யெண்ணியே
 தந்த மால்வரை யன்று ரித்தவர்
 தானே நெஞ்சு தரித்துவெண்
 குந்த மால்வரை சூழு மல்வரை
 யுச்சி மீது குதித்தனன். (௨௬)

ஆர மான வெயிற்றி னூர்தன
 பார மான தழுந்தியே
 மார வேளை நிகர்த்த காதலர்
 மார்பின் மீது புதைந்தது
 மீர மானநி லத்தி லேழுளை
 யெய்தி யிட்டது மென்னவே
 பார மாமரு விப்பெ ருங்குரி
 பாத லத்திடை புக்கதே. (௨௭)

அந்^{ந்} கந்த னிளைப்பி னோடெழு
 பாத லத்தி னழுந்தியும்

அகத்தியச் சருக்கம்.

௩௩

பன்ன கந்த னினைப்பொ ழிப்பது

போல நின்றது பார்க்கந்

நின்ன லுற்றவன் விந்த மால்வரை

யொன்று கூறிடு மெந்தையே

யென்ன குற்றமு என்கி னழக்தன

னென்ன திமை யிழைத்தனன்.

(௨௮)

னினைசெய் வில்வலன் றம்பி யானலன்

வேலை வாரியும் யானலன்

முனிவு செய்திடு நகுடன் யானலன்

முனிவ தேடுகளை முனிவனே

பனக னேயினி யான்வ ளர்ந்திடு

காலம் யாடுதன வநுள்செய்வான்

கனக மேருவின் மீள யான்வரு

கால நீவளர் காலமே.

(௨௯)

என்று மாமுனி சென்ற போடுதநிர்

திநிசி ராமலை யிணையதாங்

குன்று மேற்றிசை யொன்று நின்றது

கண்டு நெஞ்சு கொதித்தெழுந்

தின்று நாமிது வென்று போதுவ

மென்று தாளி லடக்கினு

என்றி ராவணன் பாத லத்தி

எடங்கு மாறென லானதே.

(௩௦)

வட்ட மாகிய நேரி மாமலை

பாத லத்தின் மறைந்தபின்

றுட்ட ராமவர் சென்ற பின்பு
 தூலங்கு மேலவ ரொன்னவுங்
 கொட்ட மார்கலி போன பின்பு
 கொழிக்கு நல்லற மென்னவு
 மட்டு வார்துழல் பாக னூர்திரு
 மலைவி ளங்கி வளர்ந்ததே. (௩௩)

கலிவிருத்தம்.

விண்ணவர் பரவுமவ் விலங்கன் மீதிலே
 வண்ணமென் கவரிமா மகிழ்ந்து லாவுதல்
 புண்ணிய வரையர மகளிர் புஞ்சமா
 யெண்ணருந் திருவல கிடுதல் போலுமே. (௩௪)

நீலவட் டச்சிறை விரித்து நீண்மயி
 லோலவட் டப்புய லுவந்து லாவுதன்
 மாலேவட் டத்தன வரைய ரம்பைய •
 ராலவட் டங்கள் கொண் டணைதல் போலுமே.

தோமறு சுரும்பினங் குடையத் தூளெழுந்
 தாமரை யலர்சனைத் தடத்திற் றேன் றுதன்
 மாமைகொ ணீரர மகளிர் பற்றிய
 காமரு தாமமென் கலசம் போலுமே. (௩௫)

வேறு.

சென்று கானவ ரிட்ட தினைகளுந்
 துன்று நீள்கழை தூவிய முத்தமு

முன்றி லைவன ராசிமு கிழ்த்துத்
 குன்றின் மேலெழு குன்றென வானவே. (௩௫)
 வண்டு சூழ மணிச்சிறு பாறையில்
 விண்ட கொங்கலர் மென்கனி விழ்தலிற்
 கொண்டீன் மின்னனை யார்குழற் கொண்டையில்
 மண்டு செம்பொன் மணியணி மாணுமே. (௩௬)
 வேறு.

மரகதப் பாறைமேல் வயங்கு மாசுணஞ்
 சொரிதரு பலமணி சுடரை வீசுதல்
 புரையறு பாசடை பொதிந்த பொய்கையி
 லரியுண மலர்ந்தசெவ் வாம்பல் போலுமே. (௩௭)
 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடத்திலே துயிலுமவன் காணாத சிராமலையை
 வலங்கொண் டேத்திக்
 குடத்திலே வந்தமுனி தடத்திலே மூழ்கியிறை
 கோயின் மேவி
 யிடத்திலே யுறையுமுமை யவன்பூசையிறைபூசை
 யிபற்றி யேந்த [ன்மிசை
 நடத்திலே மகிழ்ந்தபிரான் முனிக்கெதிரோ விடையி
 நண்ணி னானே. (௩௮)

இடபமிசை வந்தவனைக் கும்பமிசை வந்தமுனி
 யிறைஞ்சி யேத்தி
 யடிபரவி நெடுமீனக் கொடியாளை யெரித்தவிழி
 யானே போற்றி

மடலவிழுங் கரியகுழல் கன்னியொரு பாலிருங்கு
மணியே போற்றி

பொடியணியுந் திருத்தோளிற் சிங்கவுரி புனைந்தபரம்
பொருளே போற்றி (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

நில கந்தரா போற்றியென் றிறைஞ்சினு னிமலன்
சால நாம்வரந் தருகுவோ முறையெனத் தவத்தோ
னால மர்ந்தநீ தோன்றிய தொன்றுமே யமையும்
பாவி ஞாண்டபேர் வேறுமோ ருணவினைப் பாரார். (௪௩)

இத்த லத்தினி லனுதின மிடைவிடா திருந்து
பத்தி யிற்புரி பூசையின் பலத்தினைப் பலிப்பா
யெத்த லத்திலே யிருந்தவ ருனைநினைத் தடினு
முத்த ராம்வர முதவுவா யென்னவு மொழிந்தான். (௪௪)

வரமி யாவையு மப்படி யருளியே மறைந்தான்
பிரம னூரண னறிவுறா தொருதழற் பிழம்பாம்
பரம காரணன் மறைதலு மலைவலம் பண்ணி
யரன தாணையாற் பொதியமால் வரைமிசை யமர்ந்தான்.

ஒரும லைத்தலை யிறக்கிமற் றொருமலை யுடையப்
பொருது மற்றொரு மலைதனை வணங்கிநீள் பொதிய
மரும லைத்தலை யமர்ந்திடுஞ் செயலெலாம் வகுத்தாம்
பொரும லைச்சிற கரிந்தவன் கதையினைப் புகல்வாம்,

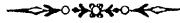
அகத்தியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் - ௩௩௩.

சிவமயம்.

இந்திரச்சூக்யம்.

கவிநிலைத்துறை.

முன்னர் நாளிலே யுளனொரு தானவர் முத்தல்வ
என்ன வன்பெயர் நினைக்கினு முலகெலா மழியுஞ்
சின்ன பின்னமாய்ப் பொடிபடு மவன்பெயர் செய்பன்
பொன்ன கந்தனைத் திருப்புவன் கையினுற் புடைத்த
ஏழு வாரியுங் கடப்பனேழ் தலத்தையு மெடுப்ப
னேழு பாதலங் களிலுமுட் புகுதுவ விரவி
யேழு மாவணி யிரதமேற் றிரிகுவ னெங்கு
மேழு நாகமு மேழுமே கங்களு மெடுப்பன். (௨)

வாயு வானவன் விழியிலே வருணனை வகுப்பன்
றேயு வானைந் தன்னிலே பவனைச் செறிப்ப
னையி ரங்கணன் மனத்திலே கனலினை யடைப்பன்
பாயு மூவிலைச் சூலமென் மறலியைப் பதிப்பன் (௩)

சம வங்கிபி னிணத்தினை நறுநெயா விறைத்துத்
தாம மானிடர் குடர்களைத் தருப்பையாச் சமைத்து
நாம வென்பினை யிந்தனத் தொகையதா நாட்டி
யோம வேள்விமுன் மடந்தையர் தமைவரைந் துவப்பன்
வெருவி லங்கவன் வேட்டையில் வதைத்திடும் விலங்
கைப், பொருவி றேவர்தம் முடிமிசை யெடுப்பது பொ

ருந்தா, னிருடி மார்கண்மேற் சுமத்துவ னேதினா லே
 ன்னின், மருவு மங்கவர் சடிலமே சுமடதாம் வழக்
 கால். (௫)

செம்ப னென்பவன் கொடுமையை யிமையவர் தீர
 ண்டி, சும்ப மால்வரை யிந்திரன் றன்னைடு கூற, வம்ப
 றமலர் த் தருசிழற் பொருந்திய மகவா, னம்பு ராசியிற்
 றுயில்பவற் கவையெலா மறைந்தான். (௬)

இந்த வாசகங் கேட்டலு ரெடியவ னிசைப்பான், சிந்
 தி யாதுசெல் படைத்துணை யாகயாஞ் செல்வா, முந்தி
 யேகென வுரைத்தனன் புதர்ப்புழை முகத்துந், தந்தி
 வாசனத் தேறினான் சதமகன் சமர்க்கு. (௭)

போத காதிசு ஞடனிவ னெழுந்தனன் பொருநற்,
 கோதி னூரவன் வரவெலா மவுணலுக் கொற்றர், தீதுகா
 லமே யிவர்க்கெனக் கனன்றுகண் சிவந்து, யாது தான
 வர் தானவர் கணத்தொடு மெழுந்தான். (௮)

குந்த முவிசைச் சூலம்வா டோமரங் குனிவில், பந்தி
 யாகவே நடந்தன தொடர்ந்தன பரித்தேர், தந்தி யாதி
 க னெருங்கின பதாகையின் சால், நந்து காசுள முடிசு
 வான் முழுவை நரன்ற. (௯)

கூலி ரண்டுபோ விருவர்தம் படைகளுங் கலந்த
 டுடனாநிழிப்பு பொழுதுக னெனத்துகள் பொலிந்த
 வடலை யாயின விலகமற் றமரரு மங்கைப்
 பையெலாமிழந்தேகின ரிந்திரன் பார்த்தான். (௧௦)

வான வர்க்கிறை வச்சிர மாகிய மலையைத்
தான வக்கட லளறுபட் டலைவுறச் சலித்தா
னான வக்கடல் கொடுத்தது நிணப்பெய ரமிர்நஞ்
சேன மற்றுள வலையா மிமையவர் தெவிட்ட. (௮௧)

செம்ப னேன்பவ னும்பர்கோன் களிற்றெதிர் திரு
ம்பிக்கம்ப மால்களிற் றுச்சிமேற் புடைத்தனன் கதை
யா, லம்பு ராசினேர் கருசிறந் தவுணன்மே லாக, யும
பர் நாயக னமுத்தினான் வச்சிரா யுதமே. (௮௨)

வச்சி ரத்தினைப் பறித்தெறிந் தெழுந்தெதிர் மலைநது
முச்சி ரத்துவே லெறிந்தன னிந்திரன் முகத்தின்
மெய்ச்சி ரத்தினிற் கதையினுற் புடைத்தனன் விழுந்
பச்சி ரத்தமேற் பறந்தன சிவந்தன பரவை. [நான்
அச்ச மாகிய விந்திரன் றுயரொலா மதற்றிப்
பச்சை மாயனும் படைகளும் வரங்களும் பலித்தான்
வச்சி ராயுதன் செம்பனை வருகென மலைந்திட்
டுச்சி வேறறப் பறித்துவெம் பகையெலாமொழித் தான்

கலிவீருத்தம்.

தானவ றொறுங்களை தவிர்ந்து போனபின்
வானவ றொறும்பயிர் வளர்ச்சி யாகிய
ஆனமி லிந்திரற் குள்ள மீதிலே
ஞானம்வந் ததுமுதற் பழிக்கு நாணியே. (௮௩)
வாசவ னிப்படி வருந்து நாளில்
தேசிகன் குறுகியோர் தெளிவுக் கண்டவா.

சுய

செவ்வந்திப்புராணம்.

சூசமி நெக்கண கயிலை நாதனைப்
பூசனை புரியிவை பொடிபட் டேகுமே. (௮௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

என்று மொழிந்தா னிந்திரனு மிமையோர் குரு
வின் மெய் மொழியாற், சென்று கயிலைச் சிவதடத்திற்
படிந்தா னிறையைச் சேவித்தான், குன்றி னிகராய்
வருவினையுங் குன்றி யெனவே குன்றியதா, லன்றுமு
தலாத் துயர்களைத் தல் பொன்போ விலையென் றறிந்தன
மே. (௮௭)

கவி விருத்தம்.

துள்ளிய செம்பனைத் தொலைத்த வான்பழி
தள்ளுவான் பொன்னுரைத் திட்ட தன்மையால்
வள்ளலைத் திரிசிரா மலையிற் போற்றினான்
வெள்ளிவெண் கயிலையான் விடையிற் றேன்றினான்.
பொரும்பழி நீக்கினோம் வினையும் போக்கினோம்
விரும்பிய தளித்திட விளம்பு கென்றன
னிரங்கியிம் மலைதொழு மெவர்க்கு மக்கணத்
தரந்தையும் பாவமு மகல வேண்டுமே. (௮௮)

கன்னியிற் பூசனை கலந்த நாளிலே
மன்னிய சிவதட வனத்தின் மூழ்கியே
துன்னிய துரோணவெண் மலரைச் சூட்டுவா
ரந்திலே சிவகதி யடைய வேண்டுமே. (௮௯)

இப்படி யிந்திர னியம்பி யேத்தினு
னப்படி யாகவென் றரனுங் கூறினான் .

மைப்படர் கயிலைமால் வரையி நீங்கியே
கைப்படையிந்திரன் களிற்றிற் போயினான் (உக)

இந்திரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ச-க்கு திருவிருத்தம்-71 எச.

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

நோதம னிந்திரன் கதையைக் கூறலு
மாதவ ரனைவரும் வணங்கி வாழ்த்தியே
பூதர குமரியப் பொருப்பி லெய்திய
தயாதுகொ லெனமுனி யியம்பன் மேயினான் (க)

முக்கணன் றனையுமை முன்னொர் நாளிலே
மிக்கதெவ் வரையெனத் தனிவி னாவினா
ணக்கனு மிறைவியே நடுவி னெய்திய
தெக்கண கயிலையே சிறப்பென் றோதினான். (ங)

அன்னவா சகஞ்சொல விரும்பி யம்பிகை
யென்னகா ரணமதோ விமய நீங்கியே
புன்னைமா மலர்ப்பொடி பொதிந்து பொன்மலை
வன்னமாந் திரிசிரா மலையை மேவினான். (ஊ)

விருப்பினு லவ்விடை முழுஉ வேண்டியே
பொருப்பெலாந் தேடினான் பொய்கை காண்கிலா
ளருப்புலா முலையவ ளதனை வேண்டியே
பருப்பதா லயனிநு பா.தம் போற்றினான். (சு)

வெங்கரா சலவுரி தரித்து வெண்பொடி
யங்கரா கமடுதன வணிந்து வெண்மதி
பொங்கரா முடிமிசைப் புனைந்த புங்கவா
சங்கரா விதனிடைக் தருக தீர்த்தமே. (சு)

மச்சமாய்ச் கமடமாய் வராக மாகிய
வச்சுதா நந்தனுந் கரிய வண்ணலே
விச்சையாய் நாதமாய் விந்து வாகிய
சச்சிதா நந்தனே தருக தீர்த்தமே. (சு)

ஆதியா னவனரு வான வாணியா
லோதுவான் கங்கைநீ ருனக்கு வேண்டிய
தேதுகா ரணமென விறைவி முழுகி யான்
போதின லருச்சனை புரிய வென்றனள். (சு)

தந்தன மெனச்சொலிச் சடையிற் கங்கையை
யந்தர மிசையினும் விடுக்க வந்ததி
யுந்திய கடலெலா மூர்வ தாமென
வந்தது பிரளய வனம தாகவே. (சு)

சங்கென மிந்தனன் சலத்திற் சந்திரன்
வெங்கதிர் பங்கயம் போல மேவிய

தங்குள வகையெலாங் கமட மாயின
மங்குலுஞ் சைவல வனங்க ளானவே. (க)

உலகெலாந் தெரிவுற லுழி காலமென்
றலகிலா வுயிர்களு நடுங்க வாயிரந்
தலையரா வசைவுறத் தறுகட் டிவிழிக்
குலமதா சலம்விழ வதுகு தித்ததே. (ட)

மண்ணிடை யதுவரும் வரவி னானுதற்
கண்ணினன் மணிவிழிக் கடைசி வந்தது
பெண்ணியல் கங்கையும் பெரிது மஞ்சியே
புண்ணிய தீர்த்தமாய்ப் பொருப்பை யுற்றதே.

அங்கது வடகிசை யருகி லேசிவ
கங்கையென் றொருபெயர் காண நின்றது
பொங்குமத் தடத்திலோர் புறத்தி லேசிவ
சங்கரன் றோன்றினான் சயம்பு வாகவே. (டு)

நந்துறை தடத்திலே நவ்வி மூழ்கினான்
மந்தர கிரிதொழும் வரையின் மேவினான்
சந்தத மிப்படித் தவஞ்செய் நாளிலோ
ரந்தனன் போலவே யமலன் றோன்றினான். (டி)

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன்
றள்ளிய நடையினன் றளர்ந்து கோலின
னள்ளிய மூப்பின னழகு மேனியன்
றுள்ளிய வெயரின னுகிச் சொல்லுவான். (டு)

அனிச்சமுந் திறையிடு மழகு மேணியுங்
கனற்செறி தவத்தினுற் கருக வேண்டுமோ
நினைத்தது தருகுவா னிமல னித்தவந்
தனிச்சிலை துதலியே தவிர்க வென்றனன். (௮௫)

ஓதிமந் தவத்தினை யொழிந்து சிந்தையில்
வேதிய னருச்சனை புரிதல் வேண்டினான்
கோதற மாலினி சூறிப்பி னல்கினான்
சோதியு மறைந்துபின் விடையிற் றோன்றினான்.

ஏற்றினு னெதிர்நடந் திறைனி யெய்தினான்
போற்றினு ளருந்தவம் புரிந்த வெந்துய
ராற்றினான் றிருமுடி யைந்தி னுன்மதித்
கீற்றினு னவளுடன் கிளத்த லாயினான். (௮௬)

பொருசிலை துதலியே புகன்ற யாவையுந்
தருகுவ முராயெனச் சயில நாயகி
யுரைசெயு மித்தலத் துள்ள யாவையு
மருவுமென் பெயரினால் வழங்க வேண்டுமே.

ஆதியே யிறுதியே யாதி பூரமென்
றோதிய நாளிலே நவமி யோங்கினுற்
லீதற வேவலஞ் செய்த பேர்க்கெலாஞ்
சோதியே நல்வரஞ் சொரிதல் வேண்டுமே. (௮௭)

பூமழை யிமையவர் பொழிந்து போற்றினான்
மாமலர் முடிமிசை மணத்தை வீசிய

உ. வே. சாமிநாயக்கார் நால் திலையம்
இந்திரச்சகோக்கம். 20. சூ

தேமலி மடந்தையைத் தெய்வ நாயகன்
கோமள மட்டுவார் சூழலி யென்றனன். (20)

விடைமிசை யுலவிய விமல னூர்தம
திடமிசை யிருந்தன ளிமய நாயகி
சடைமிசைப் பிறங்கிய தாம நாயகி
கடலென வொருசிவ கங்கை யாயினான். (21)

ஒருதுளி பருகின லூடலி னேயறு
மிருதுளி பருகினூர்க் கின்மை யின்மையா
மருளுடன் றுளிகண்மூன் றருந்தி னாலவா
கருதிய பொருளெலாங் கரந்திற் கூடுமே. (22)

சிவநதி யெனச்சொலிற் றேவ ராகுவர்
சிவநதி சிவநதி யென்று செப்பினுற்
பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா
மவனியிற் பரகதி யடைத லாகுமே. (23)

தடத்தினை வலஞ்செய்வார் தம்மை வானுல
கிடத்தினில் வலஞ்செய்வா ரிந்தி ராதிய
சுடுத்ததின் மூழ்கியவ் வமிர்தங் கொண்டபேர்
விடத்தினை யருந்திய விமல னாவரே. (24)

அத்தட மூழ்கினூர்க் கலகை நோயற
மெத்திய பகையற வினையின் வேரறப்
புத்திர செல்வமும் புகழும் வீரமுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்த றிண்ணமே. (25)

செவ்வந்திப்புராணம்.

நீணிலம் புறமுமந் நீரின் மூழ்கினு
 ளானவ மெனுமுயி ரமூக்க நீங்கும்
 பாணியி னொருதுளி பயங்கொண் டார்தமைக்
 காணலும் பயங்கொளுங் கடியகாலனே. (௨௫)

கலிலைத்துறை.

சுத்த மாதரு மந்தடம் படிந்துமா தவத்தாற்
 பத்தி யாலர னருளிநாற் பெருநலம் படைத்தார்
 சித்தர் சாரண ரிராக்கத ரியக்கர்கற் திருவர்
 முத்த ராயினு ரத்தடந் தன்னிலை மூழ்கி. (௨௬)

அரவ மானது மதுகர மானது மந்தந்
 திரிசி ராமலைத் தடத்துமுற் றவத்தினுற் செறிந்து
 பரவி மாதவம் புரிந்தர னருச்சனை பண்ணிப்
 பிரிவி லாதிறை காரணு திபர்பதம் பெற்ற. (௨௭)

கமுகு நாயகன் முன்னமத் தடத்திலே கலந்து
 முமுகி நாயக னருளினு லருந்தவ முடித்தா
 னமுகு நாயகி நாயக னினிதெழுந் தருளி [தான்.
 மழைய தாமென வரமெலாம் பொழிந்தனன் மறைந்
 ளமுவராகிய முனிவரத் தடத்திலன் பெய்தி
 முமுகி மாதவ முயன்றுநல் லருச்சனை முடித்தார்
 விழைவ தேதென வினவினா னரனவர் விரித்தார்
 தழுவி மேனியி லடக்கினுன் கலந்தனர் தவத்தோர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நன்றுடையா னெனவுலகோ றெடுத்துரைக்கு மொ
 ருதீர்த்த நவமதாக, வொன்றுளதா யிருக்குமது குண

தசையில் விளங்குமதி லுவந்து மூழ்கிக், குன்றுடையா
 னடிபொழுவார் பிறப்பகலு மிறப்பகலுங் கொடு
 மை தீருந், தென்றிசையிற் றீயதிலா நெணுந் தீர்த்த
 மளிக்குநெடுஞ் செல்வந் தானே. (௩௩)

மனத்தின்வரு வினைகளெலாம் விதிதடந்தநா லகலு
 மன வாக்கினாலே, கனத்தவினை யொழியும்வட திசை
 யின்வரு உங்கையினுற் காயம் வாக்கா, னினைத்தமைபா
 லடைந்தவினை குணதசையிற் றடமூழ்கி னீங்கு மிந்த,
 வெனைத்து மகன் றறம்பெருகுந் தீயதிலா நெணுந்தட
 த்தி எனெய்து வோர்க்கே. (௩௨)

தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௩-க்கு திருவிருத்தம்-௨௮௬.

திருநகரச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை பலவு முனிவர்தஞ் செவியி லினியவா ரம்
 ற்தென விசைத்த, மெய்க்கவு தமனை வணங்கிமா தவர்க
 ள் வினவுவா ரனகமா தவனே, தெக்கண கயிலை மலைசி
 ரா மலையாந் திருப்பெயர் படைத்திடு சிறப்பை, முக்
 கண னருளான் மொழிகவென் றுரைத்தார் முனிவனு
 மவர்க்கிவை மொழிவான். (௧)

கவிநிலைத்துறை.

முன்ப ரக்கருந் கதிபதி யிராவணன் முனிவாய்த்
தென்பு லத்துறை திரிசிரன் றாடணன் காணே
யென்ப வர்க்கருஞ் சிறப்பளித் திம்மலை யிடத்தின்
வன்பு பற்றிய பகைதடுந் திடும்படி வைத்தான். (உ.)

கரனி ருந்துறை கொடுமுடி யவன்பெயர் காட்டும்
பெருகு தூடண னுறையிட மவனது பெயரந்
திரிசி ராவதி னுறைதலாற் திரிசிரா மலையா
மிருவர் பேரொழிந் தொருவன்பே ராகவே யிலங்கும்.

தூட ணன்கா னிருவரு மிரும்பகை தொலைத்து
விட ணன்றிருந் தமயனங் கழைப்பவன் விறலோன்
மாட ணைந்தன ரிராவணன் றனதனு மதியா
லேட ணைந்ததாந் திரிசிரன் பின்னும்ங் கிருந்தான்.
தூண்ட வெண்பிறை முடியனை யனுதினந் தொழுது
மண்ட பங்களு நவமணி சூயிற்றிய மதிலுங்
கொண்ட றங்கிய கோபுரச் சிகரமுங் குழுமி
யண்ட ரின்புற மயன்சமைத் திடும்படி யமைத்தான்.

தந்தி யீருரி போர்த்தவற் காலயஞ் சமைத்திட்
டந்த மால்வரைக் கீழொரு வளம்பதியமைத்து
மந்த ராசல மெனும்படி யரமியம் வகுத்துக்
கந்த மாதன வரையென வெயில்களுங் கண்டான். (சு)

பைய ராமணி கோபுரத் தலந்தொறும் பவளந்
துய்ய நீன்கொடி நிகொன விரித்திடு சுடர்க

னைய னூயம் வலஞ்செய விறங்குகுதற் கமரர்
செப்ப நூலினாற் சமைத்திடு மேணிபோற் றகழும்.
கவிவிருத்தம்.

கொடிச்சிய ரணிமலர்ம் குறிஞ்சி சேரளி
யிடைச்சியா குழற்றள விதழின் மேயுமே
கடைச்சிய றெறிநரு கரும்பின் முத்தினாற்
புண்டச்செறி கடற்கரைப் புள்ளுநீங்குமே. (அ)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.
பரவைதான் பொய்கை யாகப் பதுமமே
தரணியாக
மறையினு விதழ்க னெல்லா மற்றுள
தலங்க ளாக
வினாகமழ் பொகுட்டு செந்நெல் வினாமழ
நாட தாகந்
திருமக ளாகித் தோன்றுந் திரிசிராப்
பள்ளி தானே. (ஆ)

கவிவிருத்தம்.
காமரம்பொற் கணி மருங்கெலாந்
தாம னாக்கிடை தண்கயல் பாயுமே
தேம டுத்த கடைசியர் செவ்விய
மாமு கத்தினும் வாள்விழி பாயுமே. (இ)
ஆறு மேதியு மார்தவி லம்புயம்
பானல் சிந்தும் பரிமளத் தேறலாற்

௫௦

செவ்வந்திப்புராணம்.

சோனை போன்முலைப் பாலைச் சொரிநலாற்
றேனும் பாலு மறா கதண் செய்களே. (௧௪)

கலிநிலைத்துறை.

முத்தி னஞ்செறி தடமொரு நான்கினு முழுகி
யத்த னின்புற வருச்சனை புரிந்தன னதன்பின்
மெய்த்த வம்பல வியற்றினு னங்கவன் மெலிந்தும்
புத்தி சோதனை யறிந்திட விருந்தனன் பரமன். (௧௨)

இன்ன மென்னெதிர் முன்னவன் றேன்றிடா திருந்த
தென்ன காரண மெனச்சொலிந் தன்றலை யிரண்டை
வன்னி மீதரிந் தாகூதி கொடுத்தனன் மற்றைச்
சென்னி தன்னையு மரிந்திடக் கரத்துவான் சேர்த்தான்.

அனையன் வானினால் விரைந்துதன் கழுத்தினை யரியுள்
நினையு மெல்லையில் விடையின்மேற் றேன்றினு னிமல
கனக மாமலர் மதுமலர் சொரிந்திரு கரத்தாற் [ற்றி.
புனையு மால்விடைக் கெதிரநடர் திறைஞ்சினுன் போ

மும்மு கத்தனை யறுமுநத் தவனையு மரிய
கைம்மு கத்தவன் றன்னையு மருளிய கணியை
மும்மு கத்தவ னுன்முநன் முகவினோர் முன்னே
யெம்மு கத்தினும் பரவினான் பரவியொன் றிசைப்பான்

நாக நாதனை யுனக்குமிந் நகர்க்குமென் னும
மாக வேவரர் தருதியேன் றிறைஞ்சினு னவனுக்

கேக நாநனு மப்படி யாகவென் றியம்பி
 மாக மீதினில் வலிமழ விடையொடு மறைந்தான். டுக
 திரிசி ராவுமத் தலத்தினை யகன்றவை தெரியும்
 பரிசி ராவணுற் குரைத்தகன் றிலங்கையாம் பதியி
 லரசு போனபின் கதியடைந் தனனென வறைந்து
 முரசி ராகவ னருச்சுனை புரிந்தது மொழிவான். (௮௭)

திருநகரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௬-க்கு திருவிருத்தம். ௨௮௨௩

நிவரணத்தது கொடுத்த சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

தயரதன் மதலையா பிராமன் றுடகை
 னுயருறப் பொருதுசா என்கையத் தோய்ந்தபி
 னயர்வுறும் பரதனுக் கரசு நல்வியே
 கயலுகள் சரயுவைக் கடந்து போயினான். (௧)

சுரநகி மயிலுடன் றம்பி தன்னுடன்
 கானக மடைந்தொரு கணையி னுலுற
 னாக மடந்தைமூக் கரிந்து மாரிசு
 னானையு மழித்துவா லியையு மாட்டினான். (௨)

௫௨ செவ்வந்திப் பாரணம்.

விராவுறு^வ க^வந் தனைத் தொலைந்து வேலையைத்
 தரா தர நினைகவாற் றடுத்தூந் தம்பியோ
 டிராவண னுயிர்குடிந் திலங்கை வாழ்வினைப்
 பராவுறு வீடணன் டரிக்க நக்கியே. (௩)

புட்பகந் திவாந்துநன் னகர்க்குப் போதுவான்
 விட்புலம் படர்சுரு பொழு^உவ் வெற்பினைக்
 சுட்புலங் குளிரவே கண்டு போற்றினான்
 சட்பதங் குடைந்தெழு தாம மாப்பினான். (௪)

இழிந்தனன் சிவதடந் தினிது முழுகினான்
 பொழிந்தனன் பலமலர் புயலி னீரொன
 வழிந்தன விழிமழை வணங்கி னான்மிக
 மொழிந்தனன் சிவமெனு மூல மந்திரம். (௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

மின்வாசி கொண்டசடை யிறைவனே போற்றிசதுர்
 வேதமாக

முன்வாசி கொண்டவனே கனலெரிய நின்றாடு
 முதல்வா போற்றி

தென்வாசி கொண்டபுரந் திரியநகைத் தருள்பரம
 சிவனே போற்றி

பொன்வாசி கொண்டவனே வெள்ளிமலை யுடையானே
 போற்றி போற்றி. (௬)

கலிவிருத்தம்.

பூசனை புரிந்தவன் புகழுங் காலையி
 லீசனும் பலவா மீந்து போயினான்

நீனைத்ததுகொடுத்தசருக்கம். (௫௩)

கோசல மெனும் நலங் குறுகி ராகவன்
வாசவன் மகிழ்வுற மகமி யறறினான். (௭)

ஒருகல மிறந் நவர்க் குறுகி நக்கிடு
மொருகலம் மிறந் நவர்க் குறுகு நற்கநி
யிருகிலந் தம்மினு மெய்தாம் யாவையுக்
தருகல மிதுவலாற றறையி னிள்ளையே. (௮)

நாவலந் தீவிலந் நகரை நண்ணியே
கேவரு முனிவரு நரருந் சிந்தரு
மாவுடன் பறவையு முரசு மா நரும்
யாவரும் பரசுதி செய்தி னார்களே. (௯)

சுவிநிலத் துறை.

ஐந்து பேர்தமக் கொரு ந்தியே தேகியாமளவில்
வந்து நாரதன் மொழிசுவா னெவ்வொரு வருட
மிந்த மாநீனைப் புணருமின் வியல்புகண் டெதிரந்தோர்
நந்து பூமியை வலஞ்செய்த் சகுமென நவின்றான்.

அன்ன நாளினி லருச்சுனன் றருமனோ டவனைக்
கன்னல் வேளுட னிர திபோ லிருப்பது கண்டா
னின்ன தீவினைக் குக்களை வலஞ்செய வெண்ணி
மன்னு நாவலந் தீவிலந் திசையிலே வந்தான். (௧௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

ஒங்காளை பூசிந்த காளந்தி யிறையவளை
யுவந்து போற்றித்

தூங்காணை மாடத்தி ல்கலாமல் விளங்குபரஞ்
 கடனா வாழ்த்தித்
 தீங்காணை தனையுரித்த வழுநூர னிருசரணஞ்
 சிரத்தி னேற்றிப் [யைப்
 பாங்காணைக் காவினுறை யகிலண்ட வுமையிறை
 பணிந்து போனான். (௨௨)

கலிவிடைத்துறை.

நரன ருச்சன னெனும்பெய ருடைய வனன்கா
 வரன ருச்சனை புரிந்தன நமலனு மவற்கு
 வரம வித்தனன் மடந்தையர் பலனாயு மணந்து
 பரக திப்பயனடைந்தன னெனமுனி பகர்ந்தான்.

அறிந்த பாவமும் வலிகெடு மறிவினா மையினாற்
 செறிந்த வல்வினைக் கடனுமந் தலத்திலே தீரும்
 பிறந்த மானிடப் பிறவியிற் பலன்களும் பெறலா
 மிறந்த போ தினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற் றிருட்டார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

மனுகு லந்தனி லிரவி புங்கவன்
 மதலை தந்தரு டயரதன்
 றனுச னங்கவ னனுச னென்பவர்
 தமது வெம்பகை தவிரவே
 கனளி லங்கையி லிடும வன்சொரி
 கருணை யஞ்சனை பாலக

நினைத்ததுகொடுத்தசருக்கம். (௫௩)

னனுமென்பவன்மலையில்வந்ததி
லரியநன்புனலாடினான். (௫௪)

மாலயன்ரொழுவாளைநண்பகன்
மலைகங்குலின்மாலையா
லால்யந்தனின்மேவிமஞ்சன
மாதிக்கொண்டடிபேணிநான்
வாலசந்திரரோகைதண்புனன்
மாசுணந்திகழ்வேணியான்
வேலைநஞ்சணிநீலகந்தரன்
மேவிஎன்விடைமீதிலே. (௫௬)

குன்றெனத்தொழுதனுமனின்றன
னிறையுமன்பொடுகூறுவா
என்றுஎக்கினிவரமளித்திட
நவிலுவாயெனமொழிகுவா
னென்றன்முத்திரையுன்றலத்தினி
லெய்தவேண்டுமெனச்சொன
என்றளித்தனஎரியசெல்வமு
மடைகவென்றுமனித்தனன் (௫௭)

நினைத்ததுகொடுத்தசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகசருக்கம்எக்குதிருவிருத்தம்

சிவமயம்.

சாரமாமுனிச் சருக்கம்.

கவிநிலைத்துறை.

என்று கூறினான் கோதம னவன்றனை யிறைஞ்சி
நன்று கூறினா பெனச்சொலி யிருடியர் நவில்வா
ரன்று சாரனென் றொருமுனி தவஞ்செய வதிலே
சென்ற வாறெலா முறைக்கவென் றனர்முனி செப்பும்.

எழுதிர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

பரம யோகி யொருவ னுண்டு

பகரின் முன்னு கத்திலே

பிரம சன்மன் மறைக னான்கு

மங்க மாறு பேதமுங்

கரத லாம லகம தாக

வுணர்வில் வைத்த காரணன்

வரையில் விறு மிமய மீது

மாத வந்தொ டங்கினான்.

(2)

அன்ன யோகி யருமை யான

தவமி யற்ற வமலனு

மின்னு லாவு குன்ற மன்ன

விடையின் மீது மேவினான்

சாரமாமுனிச்சருக்கம்.

(௫௭)

பொன்று லாவு போது கொண்டு
பரம யோகி போற்றின
னென்ன வேண்டு மென்ன யோகி
முத்தி வேண்டு மென்றனார்.

(௫௮)

இத்த லத்தின் முத்தி யில்லை
யிமய வெறப கன்றுநா
சித்த லத்து றைந்த சோம
சன்ம யோகி தேவிதன்
கைத்த லத்தி ல்மிருந்நாபி
றந்து கண்ட ளிக்கவே
பத்தி செய்து நீயு மங்கோர்
பாலனைபப யந்தபின்.

(௫௯)

மனைது றந்து தெரீகி னண்ணி
மன்னு காவி ரிக்கணை
யினிது வீறு திரிசி ராந
கர்க்க ணெய்தி யெம்மையே
நனைகு லாவு பாத லத்து
மலர் பறித்து நாடொறும்
புனைதி முத்தி யெய்து மென்று
சிவன்மொ ழிந்து போயினான்.

(௬௦)

அடல மைந்த பிரம சன்ம
னரிய யோக முறையின
லுடறு றந்து சோம சன்மன்
மகிழ வந்து தித்தனன்

௫௮

செவ்வந்திப்புராணம்.

புடைநெருங்கு கலனி றைந்த
புணரி பொங்கு மநரமீ
னிடைநெ ருங்கு பால லைககுண்
மதியெ முந்த தென்னவே.

(கா)

சோம சன்மன் மனம கிழ்ந்து
செய்க டன்றொ லைத்தபி
ஞம நாமி சைக்க வேண்டு
மென்னு மெல்லை நாகமேல
வாய்மை யொன்றெ முந்த திந்த
மைந்தன் மாந வத்தினுந்
ஞம மார்ப நாமம வல்ல
சார னென்று சாற்றுமே.

(எ)

என்று னைக்க மனம கிழ்ந்து
தந்தை தாய ரிருவரு
நன்றி யுற்ற சார னென்று
நாம மன்று நல்கினார்
பொன்ற லற்ற கல்வி கேள்வி
புனித னூலு ணர்ந்தபின்
மன்ற லுற்ற கோதை யோடு
மனைய றத்தில் வைகினான்.

(அ)

வயந்த புண்ட ரீக யாகம்
வாச பேய மாதிய

சாரமாமுனிச்சருக்கம்.

௫௩

வியந்த பன்ம கம்பு ரிந்து
 மெய்க்க டன்க ழி ர்தபி
 னயந்து நன்ம கப்ப யந்து
 துறவ ற ர்கை நண்ணினுன்
 பயந்தபால னினிது தன்கு
 லத்து நீ து பயிலவே. (௬)

முற்பி றப்பி னியல்ப றிந்த
 முனிவில் சார முனிவனுந்
 தெற்கி டந்தின் மேவி மிகுத
 திரிசி ராம லைககுள்வாழ்
 பர்ப்ப தககொ முந்த ரான
 பரமர் பாத மலரின்மே
 லறபு தத்தி னரிய போது
 ரொரியும் வண்ண மணுகினுன். (௭)
 கவிநிலைத்துறை.

கண்ட மட்டிலே யுருகினு னுலயங்கண்டு, கண்ட
 மட்டிலே விடஞ்செறி கடவுளைக் கமுகார், கண்ட மட்
 டிலேய் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்டான், கண்ட மட்
 டிலே யடங்கிடா மகிழ்ச்சியாற களித்தான். (௮)

பிரம னுரண னகத்தியன் முதலிய பெரியோர், பா
 ம யோகிய ரிமையவர் பணிந்தும் பாரனே, கரணு மங்
 கலற் கிளையவ னிருவருங் காண, தீரவி போலவந் தரு
 ம்பல முதலிய விறையே. (௯)

அனும நென்பவ னருச்சுனன் வணங்கிய வானே,
யினிய மாதர்க ளெழுவரு மிறைஞ்சிய விறையேவனையு
யும் வர்க்குழ லுமையவள் வணங்கிய மணியே, தனிய
ரானவர்க் கன்னையே யெனசசொலித் தாழ்ந்தான். (ய௬)

சிவத டத்திலே மூழ்கியம் மலைவளஞ் செப்து
பவம கற்றிடும் பொருட்டினி தருசசனே பண்ணி
நவமு றச்செயும் பன்னசா லையினக நண்ணித்
தவமி யறறினான் வே ரவா சாரஞஞ் சாரன். (ய௭)

சாரமாமுனிபசருக்க

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் அ-க்கு திருவிருத்தம்-உாசுச.

சூரவாதித்தச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

சூழி யந் த வருந்தவ மாமுனி
சூழ்வ ருங்கரை தன்னை நிறுத்தியே
சூழ ம னவ்விடைந் தோன்றி யதுமவன்
சூழ மாநகர் கண்டதுங் கூறுவாம். (க)

சூழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணி லுழிபடைத்த மனுவின் குலத்தி

சூரவாதித்தச்சருக்கம்.

சூக

வண்ணன் மகிழ வவநரித்தா னாசர் சூனா

மணியென்பா

[டைவா

னெண்ணெண் கலைகண் முழுதுணர்ந்தா நெழுவிற் ப

ளிவைதெரிந்தான்

பண்ணும் பரியும் பரித்தேரும் பகடுஞ் செலுத்தல்

பயின்றனனே.

(௨)

அந்த மகளைச் சனநாத வளவன் புடவிச்

காசனெனத்

தந்து புலனைந் தையுமடங்கி முயன்றான் யோக

சாதனைபை

மைந்த னவனி முழுதினையுந் தளரா தளித்து

மதிக்கவிடை

சிந்து நிழலா லிளைப்பகற்றி நடத்தா நின்றான்

செங்கைலே

(௩)

எட்டாளைகளுஞ் சுமைதவிர வுரகா திபலு

மிளைப்பிகலக்

கட்டா நின்ற வரியகழல் பகைத்தார் முடியிற்

கதிர்பார்ப்ப

வொட்டா ரளக்கும் பெருந்திறையா விமையோ ருலக

முடுருவக்

கொட்டா நிற்க மும்முரசும் புரந்தான் மனுவின்

குலமணியே.

(௪)

எழுசீர்க் கழிரெடிவாசிரிய விருத்தம்.

பொங்க விப்படி யுயிர்பு ரந்தெழு

புடவி தன்னைவ லஞ்செய்வான்

செவ்வந்திப்புராணம்.

சிங்க ளத்தவர் யவனர் பப்பரர்
 சீனர் சோனகர் கேரளர்
 வங்கர் குச்சரர் கூர்ச்ச ரத்தவர்
 கோச லத்தர் வணங்கவே
 துங்க பத்திரி தண்டி னற்சொரி
 தூய திண்டரை மேளினான்.

(௫)

கலிநிலைத்துறை.

அம்பை யின்கரை துதற்குணு னடிபணிந் ததற்பின்
 கம்பை யின்கரை யுடையிடந் திறைவனைக் கண்டு
 பம்பை யின்கரை யழகிய நாடனைப் பணிந்து
 செம்பொ னம்பல வாணை வணங்கினான் சிரத்தால்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கனலுருவ மாயிருந் நான் மலர்க்கையின்மான் பயந்தக
 லுங் கங்கை யாடன்
 மனமுருகி வெதும்புமற்றை மலைமாறுந் தளருமென்
 றே வடிவ மெல்லாம்
 புனலுருவ மானவனை யமிர்ந்தகதிர் புனைந்தவனைப் பொ
 ருந்துங் கோடி
 தினகரனை நிகர்த்தவனைத் திருவானைக் காவானைச் சேவி
 த் தானே.

(௭)

வெண்ணுவ னிழலானே யகிலாண்ட நாயகியா மேனை
 யின்ற

பேண்ணுவ லுடனனைக்கும் பெருமானே மாணிக்கப்
 பிறங்கல் போலும்

வண்ணாவல் லசரர்புர மெரித்தானே பெருங்கருணை
 வழியா நிற்குங்
 கண்ணாவல் லணிந்தமிடற் றரனையென் றடிபணிந்து
 களிந்துப் போனான். (௨௧)

வேறு.

பொன்னி கடந்து சிவகங்கை முதலாந் தடங்கள்
 புடைசூழ
 மன்னி விளங்குஞ் சிராமலையிவ் சிகரக் கொழுந்தை
 மணந்தகூழற்
 கன்னி மயிலை விழிகுளிரக் கண்டா னுடலங்
 களிப்புற்றான்
 சென்னி வணங்கி யடிபணிந்து நடந்தான் மேலைத்
 திசைதனிலே. (௨௨)

வேறு.

காவல னின்பொடு மேறிசை யின்புடை காணில்
 வரும்பொழுதார்
 மாவுகை யுந்திறல் வீரர்மதங்கய மாவுகை
 யுந்தகையோர்
 மேவுதல் கண்டெதிர் சீறியு டன்றழல் வேகமி
 குந்தலைநேர்
 கூவியு கைந்தெதி ராகந டந்தொரு கோழிதொ
 டர்ந்ததுவே. (௨௩)

மேலெழு மண்களை யாவிழு மென்சிறை விசயி
 குந்தெழுகால்

போலெழு மிந்திர ஞாலமெ னும்படி போய்மறை

யுந்தரைமேல்

வாலைய றைந்திடு மோடிவ ருந்திசை மாறிவ

ருந்தனையே

கோலுமி ருஞ்சிறை தாமுமு கங்கொடு கோதிவ

கூர்ந்திடுமே.

(௮௧)

வேறு.

மரங்களி லொளிக்கு மீள வராயிடைக் குதிக்கும்

வீரர்

சிரங்களை நெருங்கும் வாசித் தலையின்மேற் செறியும்

யானைக்

கரங்களி லிருக்கும் பாகர் கவசமே லிருந்து

மேலம்

பரந்தனி லுகையுந் தீண்டிற் றடித்தெனப் பறந்து

போமே.

(௮௨)

மன்னவன் றானையெல்லா மருண்டதி சயிப்ப

வேழச்

சென்னியிற் செறிந்து சென்னி கவிகைமேற் செறிந்த

போது

பன்னிரு கரத்தோன் கோழிப் பதாகையா

னாகையாலே

யிந்நில வரசுங் கோழிக் கவிகையா னென்ன

வானன்.

(௮௩)

சூரவாதித்தசருக்கம்.

சூரு

வேறு.

கொதியாப் பறந்து கவிகையினுங் குதித்துச் சென்னி
 குஞ்சரத்தை
 யுதையாச் சரண முள்ளமுந்த முகமுள் எழுந்த
 வுள்ளமுந்தப்
 புதையாக் குருதி நதிப்படியா மதவா னையினும்
 பொங்கியது
 மதவா ரணத்தைக் கண்டக்கால் விடுமோ மற்ற
 வாரணமே. (௮௪)

பார்த்தனர் மன்னரும் படைக்கை வீரரு
 மார்த்தனர் படையெலா மதிச யித்தன
 கூர்த்திடு கனையயில் பரிசை விற்கொடு
 வேர்த்தன ரரசனும் விலக்கி னானோ. (௮௫)
 அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வலத்தினிற் பறந்து மீள விடப்புறம் வளைந்து
 போந்து
 நிலத்திடை நடந்து வான முகட்டிடை நெடிது
 பாய்ந்து
 சலத்தினிற் குதித்து மேகத் தலத்திடையடங்கி
 யைந்து
 புலத்தையு மடக்கா யோகி மனமெனப் போயிற்
 றன்றே. (௮௬)

இத்தல வாசியாவிப் பறவைபோ ரிழைத்த தாகு
 முத்தம தலம்பா மிங்கே யுறைவது கரும மென்னு

செவ்வந்திப் புராணம்.

வத்தலத் தனந்த கோடி யரமிய மரச வீதி
 சித்திர மாட கூடங் கோபுரஞ் செய்வித் தானே. (௮௭)
 கவிவிருத்தம்.

மன்னர் வீதி நிறைந்தகை மாவின்மேற்
 பொன்னி லாமணித் தோரணம் பொங்குதன்
 மின்னு மேக மிவையென விண்ணவர்
 வன்ன வில்லு வளைத்தது போலுமே. (௮௮)

போத கத்தின் மதந்தி போதலின்
 மாதர் கண்டு மருண்டு வணமுலைச்
 சீத சந்தனத் தாற்கரை செய்ததன்
 மீது சென்றுநம் வீதி புகுவரே. (௮௯)

செம்பொ ருட்குப் பிரிந்திடு செல்வர்க
 டம்பு யத்திற் றழுவி மயங்குவா
 ரம்பு யத்திரு வன்ன மடந்தையர்
 கொம்பு சுற்றுங் கொடிக ணிகர்க்கவே. (௯௦)

தத்தை மார்வினை யாடிய தண்கழன்
 முத்தி ராசி புகுந்து முகிற்கிடை
 யுய்த்த மாரித் துளியொ டுதிர்ந்திடு
 மெத்து மாரி விழுவன போலுமே. (௯௧)

ஆடு மஞ்ஞை யனைய மடந்தையர்
 பாடு மங்கல வள்ளையின் பாடலுந்
 தோடு தங்கு சுரும்பெழு சும்மையு
 மோடு தேரி னுருளையி னோசையும். (௯௨)

வெங்க ளிற்றின் விரிந்த விரக்கமும்
மைங்க திப்பரி. யாலு முழக்கமுஞ்
சங்கொ விப்பதுந் தாளமி சைப்பதும்
பொங்கொ விங்கட லேமும் பொருவுமே. (௨௩)

மைய லேற்ற வனங்கொ ளனங்களை
பைய நீக்கு யழைப்பது போலவே
தைய லார்க டமனியத் தாமரைச்
செய்ய் பாதச் சிலம்பு புலம்புமே. (௨௪)

வேறு.

பற்றிய படிமண் டகின் பங்கரிற்
சுற்றிய மரகதச் சிகரந் தோன்றுதல்
கொற்றமென் கனகயங் கயத்தின் கோல்வளை
யுற்றவ னுறங்கிடு முதகி போலுமே. (௨௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நக்கசெங் கமலத் தாது குடைந்ததி
னறவ மாந்தி
யெக்கர்வெண் மணற்குன் நேறி யிருஞ்சிறை
புலர்த்துந் தும்பி
செக்கர்வெண் பிறையை வாட்டுஞ் சிறுறுதன்
மடவார் கொங்கை

மைக்கநங் குவளை மாலை மாலையில்
வைகு மன்றே. (௨௬)

அரவுகொப் புளிக்கு நஞ்சு மமிர்தமு
மொழுகப் பார்வை

முருகுகொப் புளிக்கு முல்லை முகையென
 விளங்க மூர
 விரவிகொப் புளிக்கும் வெய்யி விருகுழை
 யெறிப்பச் செங்கைக்
 குருகுகொப் புளிக்கப் பந்து பயிலுவார்
 கோடி பேரே.

(௨௭)

பொற்கலா பார மின்னப் புணர்முலைக்
 கலன்க ளோங்க.

விற்கைமா ரனையும்
 விழியம்
 கற்கொணு மழைநன்னங் கலாபமா
 மயூரஞ்
 நற்கழங் காடிப்
 நகர மெல்லாம்.

(௨௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிகீத்தம்.
 மூச வண்டு வாச முண்டு முகிவிடத்து
 முரலவே
 மாசில் கெண்டை மீனிரண்டு வள்ளை மீது
 துள்ளவே
 பூசல் கொண்ட வாளி பைந்து பூங்கரும்பு
 பொழியவே
 பூசலின்க னுடுகின்ற மாத ரந்த
 ஐரோலாம்.

(௨௯)

சூரவாதித்தசருக்கம்.

சுசு

மழைத வழந்த சிகர கூட மாந கர்க்குள்

வைகினை

னழக மைந்த குங்கு மக்குழும்ப ளாவி

யறுபதங்

கொழுதி யங்க ராக நுங்கி மங்கை மாதர்

கொங்கையா

லுழுத சந்த னந்தி மிந்த வொளிகு லாவு

மார்பினன்.

(௩௩)

தபன மண்ட லஞ்செ றிந்த சயில மன்ன

வொளியதா

மிபம டங்க லெழுது செம்பொ ^னனக் ^னலத்தி

லெய்தினு

[கை

னபிர யங்கள் பெறுகு ரும்பை ^னனைய கொங்

மங்கைமா

ருபய செங்கை கவரி வீச வுச லாடு

தாரினன்.

(௩௪)

கவிநிலத்துறை.

தோன்று மிக்கதை நிறுத்திமேற் கதையினைச் சொ
ல்லைன், கான்று தேன்கமழ வாரிசங் குவளைசெங்கழு
நீ, ரான்ற சண்பகங் குருந்துமல் விகைதள வளைத்து,
முன்று காலமு மிறையவற் கணிந்தனன் முனிவன்.

எத நாணமக் கிறையவ னருள்செய் மென்றே

புகி மேவுற நினைந்துமா முனியுறை பொழுதி

எய்

செவ்வந்திப்புராணம்.

னைந்து மாமுக நேவலா லழைக்க வந்ததுபோன்
மந்த மாருதங் கொணர்ந்தது புதுமலர் மணமே. (௩௩)

இன்ன பூமண மெதுவெனத் தெளிகிலா னிறைவன்
சொன்ன பூமண மிதுவென மனத்தினூற் றுணிந்தா
னன்ன போதினை யரியயற் கரியவற் கணிந்தார்க்
கென்ன பேறரி தென்பெற வருள்செயா னென்றான்.

தாணு வானவற் கிம்மல ரணிந்தவர் தம்மைக்
காண வேண்டுமென் றிருந்தன னவன்றுயில் கனவி
ஞ்ஞ றுமட மாதர்தம் வரவெலா நானே
வேண வாவினூற் றெளியலா மறைந்து நீவினவில்.

மனதி னெண்ணமு முடிந்திடுமெனச்சொலி மறைந்தா
கனவு தீர்ந்தபி னற்றையின் கடனெலாங் கழித்தா [ன்
னினை கன்றவல் விருளிழைவர் புறத்தொளித் திருந்தா
பனக நாட்டினு மடந்தையர் நடந்தனர் பரவ. [ன்

மண்ணி னிற்சிவ தடத்தொரு பிலத்து நல்வழியா
னண்ணி யற்புத மடந்தைய ரொழுவரு நடந்து
புண்ணி யச்செழும் போதுடன் புகன்றிடு பொருள்க
ளெண்ணி ரட்டியுங் கொணர்ந்துவந் தருச்சனை யியற்றி.

மின்னை நேருவார் வலஞ்செய்து வணங்கினர் மீண்டார்
மன்னு மாதவ னெழுந்தனர் முன்புபோய் வளைத்தான்
கன்னி மார்களு மதிசய மிதுவெனக் கருதி
பென்ன காரண மிவனமைத் தடுத்தவா றென்றார்.

எண்ணில் காலமா விருட்பொழு திடையிவ னெய்தி
யண்ண லார்பதந் தொழு துமீண் டெம்முல கடைவோங்
கண்ணி னுலெமை யொருவருங் கண்டதாக் கானோம்
புண்ணி யாபுகல் யாவனீ யெனமுனி புகல்வான்.

என்ற னாமமுஞ் சாரனென் றிசைப்பரீ திருக்கச்
சென்று மா,தவ ரிருடியர் மானவர் தேவர்
நன்றி யாலர னருச்சனை புரிவதே நன்மை
யன்றி மங்கைய ரருச்சனை புரிந்திட லாமோ (சய)

அஞ்ச சுத்தியும் புரிந்துநல் லாகம்த் தடைவே
வஞ்சி மங்கையர் பூசனை முடிப்பது வழக்கன்
றஞ்ச லிப்பதே கருமமஃ தடுக்கழி வென்ற
னஞ்ச கற்றிய காருட மியற்றிய நாவான். (சக)

உத்த மத்தவ னிவ்வணஞ் சொலவவ ருரைப்பார்
பத்தி பெற்றவர் யாவரும் பணியலாம் பரனைப்
புந்த னூரவ றொறிந்தது சிலைகொலோ போதோ
முத்தி பெற்றவ னல்லனோ வேடனு மொழிவீர். ()

யானே யேமுத லெறும்பது கடையதா வனைத்தும்
வான நாடனை வழிபட வில்லையோ மலரான்
ஞான முற்றவ ரல்லரோ கிரியையி னடப்போ
னானே யோர்க்கெலாம் பத்தியே மூலமென் றிசைத்தார்.
வீர வேல்விழி மடந்தைய ரிவையெலாம் விளம்பச்
சார மாமுனி மொழிவனீ ருரைத்தது தகவே

யிர வன்பினூர்க் கருளுப தேசமு மெய்திற்
சேரு நன்கனி பாலுடன் கலந்திடு செயலாம். (௪௪)

பரவு கூர்விழி விடத்தினூற் கடிதடப் படத்தான்
மருவு நீண்மணிச் சுடிகையா லரவேன வரலா
லுரக நாட்டுறை மடந்தையர்க் கொருபுடை யொப்பீர்
தெரிகி லேனுமை யாவர் லீ றொனவுரை செய்வார். (௪௫).

நாக நாட்டுறை யிறையவன் புதல்வியர் நாங்க
னோக மாகவே யித்தலத் தெழுவரு மெய்திச்
சோக நீங்கிடப் பாதல்ப் புதுமலர் தொடுத்தப்
பாக வான்மதி முடியவற் கணிகுவோம் பரவி. (௪௬)

கலிவிருத்தம்.

தத்துவங் கடந்தவர் தாயி னல்லவர்
பத்தருக் கினியவர் பரம யோகியர்
சித்தருக் கெனியவர் திருவி னாயகர்
புத்திரர்க் கரியவ றொன்று போற்றினார். (௪௭)

கலிநிலத்துறை.

அரிவை மீரும தருச்சீண் யழகிய ததற்கே
குரவர் பாலுப தேசமு நலமெனக் கூறப்
பரவி நல்லுப தேசநீ ரருன்கெனப் பகர்ந்தார்
தெரிவை மார்களுக் கருளினு னவனுப தேசம். (௪௮)

அடிக் ளேயுமக் கடியவர்க் கடியமோம் பதிக்கு, விடை
கொ டேகுவோ மெனச்சொலிப் பதத்தின்மேல் வீழ்ந்

தார், படவ ராவிறை புதல்விய ரொழுவரைப் பார்த்துத்,
தொடர்ப தானதன் பிறவியின்வரவெலாஞ்சொன்னான்.

இற்றை நாளிலென் கனவினி லிறையவ னெய்தி
புற்ற வுங்களைக் காண்பது முதலெலா முரைத்தான்
கற்றை வார்குமுன் மடந்தையீ ரவ்வணங் கண்டேன்
சுற்ற மாயினீ ருமக்குநங் கருத்தினைச் சொல்கேன்.

பாத லத்தினீர் கொணர்ந்தவிப் புதுமலர் பலவும்
புத்த லத்திலே கொணர்ந்துநல் வருச்சனை புரியி
னேத மற்றுடு முத்தியா மெனவிறை யிசைத்தா
னாத லிற்புது நாண்மலர் வேண்டினே மதற்கா. (௬௧)

உங்க ணாட்டின்யாம் வருகுவோம் வருந்திற முழையீர்
தங்க நாட்டிய நிறத்தினீ ரொனச்சொனான் றவத்தோ
னெங்க ணாட்டினீர் வருகுவ தரிதரி தென்றார் [டியார்.
கொங்கை நாட்டமென் றிரண்டினுங் கொலைசெயுங் கொ

பிலம தாம்வழி யுலகெலாங் கடுவிருட் பிழம்பு
விலகொ ணாதி யாவது மாசண விடீ
ரிலகு மன்னனைக் காணவு மருமையுண் டெவர்க்கு
மலரு மக்குவர் தெய்துமோ வருமையோ வறியோம்.

என்று கூறினார் யாவையு மிறையவ னியற்கை
யன்றி வேறிலை யடியவர் நிலைவெலா மளிப்பான்
சென்று போதுமென் றுரைத்தனன் யோகியர் திலக
னன்று நீரொழூர் தருள்கவென் றவருமுன் னடந்தார்.

சிவத டக்கரைப் பிலவழி முனியுடன் சென்று
தவமு தற்றனை யொருபுடை நிறுத்தியே தந்தைக்
குவகை யுற்றிடத் தவமுனி வரவினை யுரைத்தார்
பவம கற்றினான் றனையழை யெனவவர் பணித்தார்.

வந்தமாதவ முனிவனைத் தனிசின் மேல்வைத்திட்
டெந்த மாதவ மியற்றினே னீர்வாவென்ற
னந்த மாதவ னுரைசெய்வா னுலகமா மனைத்து
முந்து மல்லிகை யரும்பென முடித்திடு முதலே. (௫௬)

வைய முண்டவன் றன்னையுந் தாங்கிடு மணியே
யைய னுடலை விழியினு லருந்துநல் லமிர்தே
மெய்ய தாகவே வியாகர ணங்களை விரித்தோ
யுய்யு மாறுளை யடைந்தன னெனவவ னுரைப்பான்.

வந்த காரியம் யாதென வுரைசெய்வான் மணச்செவ்
வந்திமாமலர் வேண்டியே யிவ்விடை வந்தே
னெந்தை யாயரு ளென்றன னெழுவரு மிசைத்தார்
தந்தை பான்முனி பிறப்புமற் றவன்செயுந் தவமுடும்.

மாத வத்தனே நறுமலர்ப் புதலைமண் ணுடனே
கோத கற்றியே கொண்டு போதுக வெனக்கொடுத்திட்
டாத வற்கினை யானசெம் மணிகளு மளித்து
மேதி னிக்கனை யருச்சனை புரிகென விடுத்தான்.

தன்க ணங்களிற் சிலர்தமை யழைத்திவர் தமக்குப்
பின்பு சென்றிடு மெனச்சொன னவருடன் பெயர்ந்து

மின்கு லாவமுனடந்துநீள் பிலவழி மீண்டு
வன்பி லாமுனி யவையெலாங் கோயின்முன் வைத்தான்
கலிவிருத்தம்.

வரமுனி கொணர்ந்தசெவ் வந்தி மாமுத
றரீணியுந் தரணியிற் றருதல் வேண்டியோ
விரிகுதிர்க் கரங்களை யூன்றி மேற்றிசை
யிருளுறு பாதலத் திறங்கி யிட்டதே. (சூ.௧)

முகிழ்நகை யிளமுலை முளரி வாண்முகப்
புகரயில் விழியினூர் புலவி நீங்கினூர்
மகிதல மிசைந்துசெவ் வந்தி வந்ததென்
றகிலமு நிறைந்துசெவ் வந்தி யானதே. (சூ.௨)

மேனிறை கங்குலின் விரிந்து வெள்ளிய
பானிறை யுடுக்கணம் பலவுந் தோன்றுதன்
மாநிலம் பாதல மலரைக் காட்டுமுன்
வரீனமுங் காட்டிய வாறு போலுமே. (சூ.௩)

அறசீர்க்கழ்நெடிவாசிரிய விருத்தம்.

அட்டமா நாகந் தம்முட் குணதிசை
யரவந் தங்க

ளிட்டமா மிறைவ னீந்த புதன்மல
ரெடுக்கும் போது

கொட்டியே பழுது பார்த்துக் குயிற்றெனக்
கொடுத்த வெள்ளித்

தட்டமா மென்னக் கீழ்பாற் சந்திர
னுதயஞ் செய்தான்.

(சூ.௪)

கோத்த நித்தில மணியென மதியுடன் குழுமிப்
 பூத்த மீனெலா மகன்றன விடிந்தது பொழுது
 வாய்த்த மாமுனிக் குதவியாய் மகபதி வகுத்த
 வேற்ற மானதின் பதலைபோற்கதிரவ நெழுந்தான்.

அந்த வேளையி றொருமொழி யுரைசெய்வா னமல
 னிந்த நற்புதன் முதலையிவ் விடத்திலே யிசைத்தா
 லந்த நற்புத லொன்றுநூ றனந்தமாய் வளரும்
 புந்தி யுற்றநம் மடியர்கைத் தானமே போல. (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

அம்மொழி கேட்டபி னதனை யாங்கவன்
 மெய்மலை மேற்றிசை யடையு வித்தினு
 னம்முத லனந்தமா யரும்பி யெங்கணுங்
 கொய்மலர் விரிந்துதேன் கொப்பு ளித்ததே. ()

சிவதடப் புணவினாற் றெளிந்த போதுகொய்
 துவகையிற் சங்கநீ ரொருங்கு வீசியே
 தவமுனி யனுதின மிறைக்குச் சாத்தினுன்
 கவலையும் பாவமுங் கரந்து போயவே. (௬௮)

பொறைநிறை தவமுனி புனைந்த தாரினு
 லறுகணி முடிப்பிறை யழகு பெற்றது
 மறுவற வளைந்தசெவ் வந்தி மாலையாற்
 பிறையொளி விடுவது பேச வேண்டுமோ. (௬௯)

கவிநிலைத் துறை.

சார மெய்த்தவன் கதையினை யிடையிலே தடுத்துப்
பார முற்றதோர் கதையினை யுத்தொடும் பகர்வோஞ்
சூர வர்க்கனென் றியற்பெயர் படைத்திடு சோழன்
ரூர ணிக்கெலா மன்னைபோன் முன்னவ தரித்தான்.

ஏழு மாமுழ வாரணத் துச்சிமே லிருந்தோன்
வாழி குக்குட முயர்த்தொரு மயின்மிசை வருவோ
னாழி மாதவ னெனவுயி ரனைத்தையு மளித்துக
கோழி மீதினி லிருந்தனன் பெரும்புகழ் குயிறறி.

அந்த நாளிலோர் தினத்திலே மிருகயாத் திரைக்கு
வந்து கானகத் துலவிநற் றிரிசிரா மலையின்
முந்தி யேகினான் பின்னருஞ் சாரமா முனிவன்
கந்த மார்வனத் தருகினுந் திரிந்தனன் கங்கூல். (௭௨)

ஏக வீரனும் வேட்டைகொண் டிலவுமவ் வீரவி
னாக கன்னிய ரொழுவரு மவ்விடை நடந்து
பாக நாரிய னருச்சனை புரியமுற் படியே
சோக நீக்கிடு சிவதடங் குடைந்தனர் தொண்டாய்.

கவிவிருத்தம்.

யுவதியர் கோதையி லொழுது தேனினு
லவரவர் கயல்விழி யஞ்ச னத்தினு
குவிமுலை யெழுதிய குங்கு மத்தினுந்
சிவதட முழுவதுஞ் சேறு பட்டதே. (௭௩)

அறுசீர்க்கழிசெடிலாசிரிய விருத்தம்
 வேட்டைமேல் விருப்ப மாகிக் கராமிசை
 யுலவும் வேந்தன்
 கோட்டுவார் முலையார் மூழ்கிக் குளித்திடுஞ்
 செயலை நோக்கி
 நாட்டமா யிரங்கள் வேண்டு மெனச்சொலி
 ரைந்தான் பின்னைக்
 காட்டுமான் கவர்வான் மின்னார் கலையெலாங்
 கவர்ந்து போனான். (௭௫)

ஆயமங் கையர்க ளீரெண் னாயிர
 ரன்று வைத்த
 தூயமென் கலையை வா ரி யொளித்தவச்
 சுதனை போலச்
 சேயமென் கலைக ளெல்லாஞ் சீருட
 னெடுத்திக் கொண்டு
 மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே
 மறைந்து நின்றான். (௭௬)

கலிநிலத்துறை.

கன்னி மார்களு மூழ்கிவுந் தேறினார் கராயிற்
 பொண்ணின் மேகலை சொரிந்தன பதத்தின்மேற் புனலை
 யன்ன மாதரைச் சிவதடப் புனலெனை யகலா
 தினனும் வாருமென் றழைத்தடி பணிந்ததா மெனவே.
 வைத்த வெல்லையிற் றேடினார் கலைகளை மானா
 ரித்த டக்கரை யெய்தியார் கவர்ந்தவ றென்றார்

சந்தியம் மிவை கவர்ந்தபேர் தாம்விடத் தழலுக்
கொத்த விந்தன மாவனோ யெனசசொலி யுனைந்தார்.

இன்று பூசனை விலக்கிய பாவிரிங் செவனே
வென்று கூறினொந் திரங்கினு ரவர்களுந் கெதிரே
குன்று போலிறை நடந்தனன் மடந்நையர் கூட
நின்ற மர்சன மிறைத்தன விடங்களா நெருபபை.

நடுவி றைத்திடு கனலெலாங் கருடமந் திரத்தாற [ன்
பொடிப டெத்தினன் புனலிடைப புகுந்தவன் போன்ற
வடவை யொப்பெனும் விடத்தினைக கருடமந்திரத்தாற
றடைப டெத்தினு னிவனெவ நெனவதி சயித்தார்.

ஒதி மம்பொரு நடையினார் பயந்துசின் றுரைப்பா
ராதி மன்னனீ யென்பதுன் வடிவின லறிந்தோம்
பேதை வஞ்சியர்க் கிடர்வினைத் திவனோ பெரியோர்
நீ தி யல்லவு நல்லற மல்லவு நினைந்தாய். (அக)

அலைவ கற்றுவ வுயிரினுக் கழகினை யளிப்பு
வுலகி னுக்கெலா முதவிய மகிழ்ச்சியை யுடைய
கலைபெ னப்படு மறுபத்து நாலையுங் கட்டினோ
யிலகு மெங்கலை பறிப்பது நீ தியோ வென்றார். (அஉ)

தூம முண்டிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல
ஆம நென்னவே யுரைசெயா தேகினு னாரவோன்
ரூம வேலினுன் வீரவேள் சூரவா தித்தசருக்கம்
நாம னைத்து வல்லவோ வென்றுபி னென்றார். (அங)

அ) செவ்வந்திப் புராணம்.

சூர வர்க்கறு மொழிகுவான் மயங்குதமீர் சொன்ன
பேரொ மக்குள துமக்குநா னிணைத்து பிழையோ
வேரொ மத்தசீ ரொழுவரி லொருவனாயினசயுங்
காரணத்தினுன் மறைந்துநான் வாரினை கலைபை.

அன்ன தாகுமென் றவரவர் கலையெலா மனிதகுச்
சொன்ன போததற் குடன்படா தவர்களுஞ்சொல்வர்
மன்ன நீயெமைத் தந்தைதாய் கொடுத்திட வரையா
தின்ன வாசகம் பகருவ ததுபழு தென்றா. (அடு)

அரவ நாட்டவர் கடற்புவி யரசருக் காணே
விருளை நேர்விட மமீர் துடன் சேருமோ வென்றா
ரச னோதுவா னுரகநாட்டவர்மணி யன்றோ
விசை போலவெம் முடியினெய விருக்கும தென்றான்.

உங்க ளுட்டினை யருளினு அங்களை வரைதற்
கெங்க ளுட்டினின் றம்முடன் வருகுவே னென்றான்
செங்க ளுட்டிய மலரொலாஞ் சிவனடி சேர்த்துத்
தங்க ளுட்டினி லணுகி ரரசனார் தாமும். (அஎ)

சூதெதர்புன் முலையினார் தாதையைத் தொழுது
பாத லதனார் பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப்
பூத லதனார் ரசனீங் கணைந்துபூம் பொழிவின்
மீத தெத்த கணைச்சொல விறைவனும் வியந்தான்.

ஆயி ரம்பு ளுட்டினுன் வருகவென் றருள
வாயி லாளரு ளுட்டினர்ந்தனர் மனுசுல மணிபைக்

கோயில் வாயிலைக் கடந்தவ லுறையிடங் குறுகிற்
தூய தாண்மிசைப் பணிந்தன னழகுமேற் றுளும்ப.

அகில மன்னனும் வளவளை யணைத்துவந் தருளி
மகர நான்முகத் தவிசின்மே லமைவுற வைத்துப்
புகரி ஷின்னமிர் தளாவிய பனிமொழி புதன்றூன்
சகல பாரமு மொருவனாந் தலைமிசைந் தரிப்போன்.

அனைய வாசக மவன்சொல் வரவநாட் டரசே
புனையு நின்னெழில் காணவும் புதழவும் புகுந்தா
லுனது கண்கள்போ லாயிரந் திரட்டிக ணுளவோ
வினிய நாவுமப் படியெனக் குள்ளவோ விடையே.

ஊர்ப ரிப்பவர் நாட்டினை யளிப்பவ ருலகின்
சீர்ப ரிப்பவர் சிறுபுக ழனந்தமாய்ச் சிறக்குந்
தார்ப ரிப்பது நிகொன் மலரினான் சமைத்த
பார்ப ரித்துதின் றளிக்குதின் புகமையார் பகர்வார்.

அன்ப னேயென மொழிந்தனன் மொழிந்தவற் கனந்,
னின்ப மாகவொன் றுரைசெய்வா னெமதுநா டெங்கு
முன்பு கார்விட நிறைந்ததிப் பொழுதுதின் மொழியாற்
றுன்ப நீங்கியின் னமிர்தமா யினதெனச் சொன்னான்.

விடைகொ டுத்தனன் வளவனும் பெயர்ந்தொரு விதி
யிடைவ குத்ததோர் மாளிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான்
படைம ணிக்கல மமிர்தம்வேண் சாமரம் பளித்தந்
தொடைம லர்க்குளஞ் சந்தனம் விடுத்தனன்றொடையா.

இந்தி ரன்பெருஞ் செல்வமா மெனுமவை யெல்லா
மைந்து தன்புல ஞாலே மகிழ்ச்சியா லயின்றான்
வந்து கங்குலங் கழிந்தது மற்றைநா ளானந்தன்
முந்து பேரவைக் கெய்தினு னனந்தனு மொழிவான்.

அந்த வாரிதி யுலகினு மிறங்கியிங் கருகில்
வந்த காரிய மெதுவென வுரைசெய்வான் வளவன்
முந்து நல்வினை கொணர்ந்தது முனிக்குநீ தருஞ்செவ்
வந்தி நின்புகழ் போலவே கிளைத்தது மண்ணில்.

இன்னு மெங்கனாட் டில்லன விரண்டுள குளத்துச்,
செந்நெல் வெற்றிலை யெனச்சொனான் மொழிகுவான்
சேடன், மன்னர் மன்னவெம் மிடத்தினிற் சிறிதுநா
ள் வைகப், பின்ன றோசுனக் கவையெலாந் தருகுவோ
ம் பெரிதும். (௧௭)

ஈதி ருக்கவென் னுயிர்க்குயிர்த் துணைவனீ யென்றே
யோதி யிப்படி மகிழ்ந்திடு நாளிலே யொருநாள்
பூத லத்திலுன் சேனையெத் தனையுனைப் புணரு
மாத ரெத்தனை பெயரென வுரைசெய்வான் வளவன். ()

ஒங்கு னாறகட லுடுத்தபா ருலகமென் னுலகந்
தீங்கி ளாதவை நிறுத்திவெம் பகையெலாந் தீர்த்துத்
தாங்க வேண்டிய தெத்தனை யத்தனை தானை
பூங்கை மூதரு மிருவரென் மனத்தினைப் போல்வார். ()

காடு நாடெலாஞ் செந்நெலும் பூகமுங் கரும்புங்
கோடு முத்தமுங் கமலமு நிறைந்திடுங் குளங்கண்

மேடை யெங்கணு மிரதிபோன் மடந்தையர் வினோத
மடல் பாடலுண் டமராதே வாலய மனைத்தும். (௮)

மந்த ராசல மெனப்பல களிற்றினம் வயங்குஞ்
சந்த னூடவித் தலையிலே தடைபடுந் தபனன்
சந்த ரானன் மடந்தைய ரணிமணித் தொகையா
லந்த காரமு மிலையவர்க் கரியது மிலையால். (௮௧)

பன்ன சாலையு மறையவர் வேள்வியும் பயிலு
மன்ன தானமே முதலிய தானமு மகலா
மன்ன ரோமுதற் குடிகளும் பலவுள மகவான் [யின்.
பொன்னி னூடெனப் பொன்னிநா னெதொரு புடை

அங்க திற்கம லாலயம் வேதவா ரணியங்
கங்கை சுற்றிய வம்பல மம்பர்மா காளம்
புங்க நற்பதி புகலிவெண் காடரன் புகலூர்
மங்க லக்குடி கஞ்சலூர் சேய்ஞலூர் வழுலூர். (௮௩)

வையை யென்றொரு நதியதன் கரையிலே மதுனா
மைய னீக்கிய தலமிரா மீச்சரம் வடக்கே
யையன் வைகிய வதிகைதென் கோவலூ ரருணை
துய்ய கம்பையிற் காஞ்சியென் றொருதலந் துலங்கும்.

கச்சி மாநகர் தனக்குநேர் வடக்கிலே காசி
பச்சி மத்திலுங் குணத்திலு மருங்கிலும் பலவுண்
டச்சு தன்குகன் கோயிலு நதிகளு மனந்தங்
குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுங் கோடி. (௮௫)

பர்ப்பு தங்களுந் பலவுள மணிகளுந் பலவுண்
 டற்பு தங்களுந் பலவுள வென்றிவை யறைந்தான்
 சர்ப்ப ராசனு மகிழ்ந்துசிங் காதனத் தவிசு
 மெற்செ றிந்தசெம் யணிமுத லானவு மீந்தான். (௩௬)

மற்று மொன்றவற் குரைசெய்வான் மன்னவா வுன்னைப்
 பெற்ற தந்தையேழ் பிறவியிற் பெறும்பயன் பெற்றான்
 கொற்ற வேந்தர்கள் பலருள ரொணினுமிக் குணத்தைக்
 கற்ற வேந்தனீ யன்றிவே ரொருவரைக் கானேன்.

கூறு கின்றநின் மொழியினு லுடலெலாங் குளிர்ந்த
 வீறு கொண்டநின் னெழிவினு லெமதுகூர் விழிகள்
 பேறு கொண்டீ வருதலா லுலகெலாம் பெறுங்கை
 மாறு கண்டிலேன் மருகனீ யாகுதல் வழக்கால். (௩௭)

இருவ ருண்டுதோள் புணருதற் கெனவுரைத் திட்டாய்
 திருவொ ருத்தியே போதுமோ மார்பகஞ் செறிய
 விரிவு மிக்கதன் ரோவினு மொருதிரு வேண்டும்
 பொருவி லென்மகள் காந்திமா மதியையும் புணர்வாய்.

மன்னர் மன்னனே யெனச்சொனான் வள^வனுண்மகிழ்வுந்
 நென்ன நீபணித் திடினும்பா னியைவதே யென்றான்
 பன்ன காதிபன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள்
 பொன்னி னுடெனத் தமதுநா டனைத்தையும் புனைய.

சேடர் சேணுயர் வாயிலை நெருக்கினார் தேரா
 லாட ரங்கெலாந் தமனிய மணிகளா லமைத்தார்

மாட மாளிகை தொறுமணிக் குடநினை வைத்தார்
கூட கோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரக் கொடியால்.

இமச லங்களைத் தெளித்துமான் மதப்புன லிறைத்திட்
டமரர் கற்பக வனமீனக் காவள மமைத்துத்
தமனி யத்தனி மண்டபங் கோயிலுட் சமைத்துக்
கமல நாயகி யுறையுளா மெனும்படி கண்டார். (ராயு.)

அந்த மண்டபந் தன்னிலோ ராத^ர மமைத்தார்
வந்து சூரவா தித்தனு மிருந்தனன் மதியு
மிந்து மாமதி யெனவொரு புடையமர்ந் திருந்தா
டந்தையானவன் கொடுத்திட வேற்றனன் றுரை.

ஓம வேள்விமுன் வரைந்தனன் வலம்புரி யொலிக்கக்
காம வேளுட னிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து
மாம னங்கவர்க் களிந்தனன் நரணியு மணியுந்
தாம வாரமுஞ் சேடியர் பலருமா தனமும். (ராயு.)

பணிக ளானவை விடைகொடு போந்தன பணிந்து
மணிசூ லாமுடி யனந்தனும் புகுந்தனன் மனையிற்
றணிவி லாமயிற் காந்தியும் வளவனுந் தழுவி
யணிகொ ளின்பவா ரிதியிலே மூழ்கினு ரமுந்தி.

தாரு மாலையு மயங்கிடக் கருங்குழல் சரிய
வேரு முத்தமுஞ் சொரிந்திட மேகலை மிழற்றக்
கூர வேல்விழி சிவந்திட விளர்த்திடக் குமுதம்
வார றமுலை நாஞ்சிலா லுமுதனண் மார்பை. (ராயு.)

கலிவிருத்தம்.

முற்றிடை யகன்றன கழன்ற முத்தணி
 சிற்றிடை யவளொடுஞ் செறிந்து சூழ்ந்தன
 பொற்றொடி யெனுமுழை பிடிக்கப் போர்மதன்
 மற்றொரு வலைகொடு வளைத்தல் போலுமே. (ராய்எ)
 பரிபுர மொருதரஞ் சிலம்பப் பல்கலை
 யொருதரம் புலம்புற வுவரி யாகிய
 சுரதவிஞ் சையிலவன் றேளிற் றுஞ்சினுள்
 வமைசைப் படர்ந்திடும் வல்வி போலவே. (ராய்அ)

கலிநிலத்துறை.

ஆன்ன மேயெழு பிறப்பினு முனைப்பிரிந் தகலே
 நென்ன வேபுகழ்ந் துரைத்தன நெழுபிறப் பிகந்த
 பின்ன ராயினு மென்னைநீ ரகன்றுளம் பிணிக்குங்
 கன்னிமாருடன் புணருவீ ரொனச்சொலிக் கலுழ்ந்தாள்.

வாடி னுண்மலர்த் திருமுகங் கருகினுள் வருந்தி
 யூடி னுளவ னூடலை யுணர்த்தினு னுணர்ந்து
 கூடி னராவ ரிருவருங் கலவியிற் குளித்துத்
 தேடி னூர்தமை யறிகிலா ரிராப்பகல் சிறிதும். (ராய்)

உருகி யிப்படி முயங்குநா ளினிலவ னுரைப்பான்
 முருக லர்த்திரு மடந்தையே யுனதுபூண் முலையா
 யிரும ருப்பினு லொசிந்தறு பதஞ்சிறை யிழந்து
 மருளி சைக்கொடு தவழ்ந்ததுன் றார்மிசை வண்டு.

இந்த வண்டொரு காலமுன் போலமுன் னிருந்த
 நந்த னந்தனி லணையுமோ டுனையென நவின்ரு

னந்த வாசகம் பிரிவுணர்த் தியதென வயாந்தா
டந்தை பாலவன் குறிப்பையு முணர்த்தினு டனித்து.

மகளு ரைத்தசொல் விடத்தினுன் மயங்கிய மன்ன
னிகளி னுனையா னிறுத்துவன் வருந்தனீ யென்று
னிகரி லாதுல களிப்பவ னல்லனே நிருபன்
பகரில் யானுமங் கவனுடன் செல்வது பரிவால்.

போகி மன்னனும் வளவனை யழைத்துநின் புவிக்கு
நாக வல்லியுஞ் செந்நெலுந் தருகுவோ நானே
யேகு கென்றுதன் மனையிடைப் புகுந்தன னிப்பான்
மோக வல்லிசூர^{தவ}ராதற் கிருனிலே மொழிவாள்.

அரிய விங்கமொன் றெந்தைபா விருக்குமங் கதனைப்
பரவி யீரொழு பாராயு முடியின்மேற் பரித்தான்
புரவ லன்றனை யிரந்துகொண் டின்பதி புகுந்தாற்
பெரிய வின்பமுஞ் சித்தியு முத்தியும் பெறலாம்.

என்று கூறினான் மற்றைநாள் வளவனங் கெழுந்து
சென்று சேடனுக் கோதினா னொருபெருஞ் சிறப்பை
யன்று செந்நெலும் வல்லியு மருகனுக் களித்துக்
குன்ற மென்னவே மணிகளு நிகுகளுங் கொடுத்தான்.

அண்ண லேயினு மளிப்பதே துனக்கென வறைந்தான்
மண்ணி லேயெனக் கரியன விலையொரு வரமுண்
டெண்ணி லுன்னிடத் திலிங்கமா மிறைவனைப் பூசை
பண்ண வேண்டுமென் றுரைத்தன னனந்தனும் பகர்
[வான்.

எங்கி னைக்கெலா முறைமுறை வழிபடு மிவிங்க
முங்க ஞாக்குநான் றருகுவ தன்றென வுரைத்துச்
சங்கை யுற்றுள மெலிந்துதன் மனையிடைச் சார்ந்தான்
கங்கு லிற்றுயில் கனவிலே யிறைவனைக் கண்டான்.

பின்பு லாமுடி யனந்தனுக் குரைசெய்வான் விடையோ
னன்பி னுனுனைப் போலநின் மருகனு மதிக
னிற்ப மேனியொன் றிரண்டுகூ றுகநா மிருப்போம்
பின்பு வேண்டிய தொன்றவற் கருளெனப் பெயர்ந்தான்

புற்ற ராவர சமலனை மகிழ்ந்திருள் புலர்ந்த
மற்றை நானொழுந் தருச்சனை மனையிலே வந்தா
னற்றை நாளிரு கூறதா யிருந்தன னமல
னுற்ற பாதிபை மருகனுக் கருளியொன் றுரைப்பான்.

அகித லத்திலே யிருப்பனன் மகிதலத் தவனி
மகனொ ருத்தியிங் குறைவது முறையல முன்னு
தகைப டைக்கலா மரும்பொருள் படைக்கலாந் தருமம்
புதழ்ப டைக்கலா மிவளுடன் புனியைரீ புரந்தால்.

வாமு நாளிலே தனைப்பரித் தவரையும் வருத்தித்
தாமு நாளிலே சரணமென் றவரையே சாரு
மேழை போவ்முலை வளருநா ளிடைக்கிட ரிழைத்து
விழு நாளினுங் காப்பதே கடனென விரித்தான்.

கூர வாளுமொன் றளித்துமின் னுடன்விடை கொ
டுத்தான், சூர வாதவ னனந்தனை யணங்குடன் றொ

முது, பாரகத்திலே யணைந்தான் கங்கையிற் படிந்து,
வாரணத்துரி புனைந்தவன் சிராமலை வணங்கி. (௩௩௩)

மாசகற்றிய கோழிமா நகர்தனின் மன்னி
யீசனைக்கன காலயத் தணிபெற விருந்தி
நாசமற்றதோர் திருவிழா நவங்கொ நடத்திப்
பூசனைக்குவேண் டியதெலா முதவினான் புரிந்து
கலிவிருத்தம்.

செந்நெலுடன் வெற்றிலை செறிந்தகொடி பெல்லா
மெந்திலமு மாகவென வெங்கணும் விளைத்தே
மன்னல கத்துயிர் வளர்த்துவரு நாளிற்
பன்னகத லத்திசிவ பத்தியின் மிருந்தாள். (௩௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அண்ண விருதா ளருச்சீனையைத் தினமுங் கொழுந
னனுமதியாற்

பண்ணி யடிசு லயின்றிடுவ தல்லாற் புனலும்
பருகியிடா

ணண்ணு நியதி தவறாது நடத்தி வருமற்
நாள்களிலே

வண்ண வயிற்று ஶிலையிளைங் கருப்பம் பிறைபோல்
வளர்த்ததுவே. (௩௩௫)

கருப்ப முதிர்ந்துத் தவறாதே காலா னடந்து
கயிலை யெனும் [ந்து

பொருப்பின் கொழுந்தி னடிதொழுவா ளொருநா னட
போம் பொழுது

கூய

செவ்வந்திப்புராணம்.

நெருப்பின் குழவி யெனும்பரலா லினைத்தா ளயர்ந்து

நெடிதுயிர்த்தாள்

விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியர்கண் டணைத்தா ரசைத்தார்

விசிறியையே.

(ராந௭)

அன்னங் கனிக்கப் பிழிகளிக்க நடந்தா

ளஞ்சா றடியளவு

மின்னு மயர்ந்து மூச்செறிந்து விழுந்தா

ளங்கோர் வெள்ளிடையின்

மன்னன் விடுத்த சிவிகையினு மேறா

டிரும்பி மனைபுகுதா

ளின்னுஞ் சிவனை யிறைஞ்சியலா லயிலேன்

புனலு மென்றாளே.

(ராந௮)

வீர வீரத மவள்பிடித்துத் தனையு

மஹந்து மெலிவுற்றாள்

சார முனிவன் வனமெனவே தாரா

கிரகஞ் சமைத்தார்க

ளீர வளற்றுச் செங்களப மிறைத்தார்

சொரிந்தா ரிமசலநல்

லார வடங்க ளணிந்தார்கள் படுத்தார்

கழுநீ ரகவிதழே.

(ராந௯)

அயர்ந்து மடந்தை வருந்துதல்கண் டடியார்க்

கெளரிய வருட்கடலுஞ்

சயம்பு வடிவா யவளெதிரே யிருந்தா

னந்தச் சங்கரணை

சூரவாதித்தச்சருக்கம்.

சூக

வயந்த மெனவே கற்பகப்பூ மலனாச்
 சொரிந்தார் வானவர்கள்
 வியந்து பணிந்து வலம்புரிந்து மீண்டாண்
 மனைக்கு மென்கொடியே. (ராசய)

சூர வருக்க னதிசயித்துச் சூலிக்
 கிரங்குஞ் சூலிதனக்
 கார மதிலுங் கோபுரமு மணியா
 லயமு மமைப்பித்துத்
 தேருஞ் சிறப்புந் திருநாளு மகபூ
 சனையுஞ் செய்வித்தான்
 வீர வீரத முன்போல நடத்தி
 வந்தாண் மென்கொடியே. (ராசக)

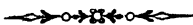
ஈனறாள் சூழவு தனையலூநதன சூரவன
 றனிலு மெண்மடங்காய்ச்
 சாணீறான் மையினு லறநெறியாற் சிவநூற்
 றெளிவாற் றகைபெற்றான்
 மூன்றும் பெயரான் முடிவாக நாற்பத்
 தாற முடிமன்னர்
 பூன்ற குதிரேசர் மகமுடித்து மகவா
 னுலகம் புக்கனரே. (ராசஉ)

சூரவாதித்தச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் கூ-க்கு திருவிருத்தம்-நாகூலக.

சிவமயம்.

உறையூழித்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

ஐம்பதார் தலைமுறை யதனி லேயொரு
வன்பரார் தகனெனு மன்னன் றேன்றினான்
மின்குலா மணிமுடி மன்னர் மேனியிற்
புன்புலா னிணமழை பொழியும் வேலினான். (க)

அவனிரு புயத்தினுக் கமைந்த மான்றிருப்
புலனமா தேவியோ டலகம் போற்றின
னிவனிலை யிருக்கமு னியம்புமாமுனி
சிவனது பணிவிடை செய்ய லுற்றனன். (உ)

புராந்தகற் கவனல றெடுக்கும் பொங்கரிற்
பராந்தகற் கணிமலர் பறிக்க வந்தொரு
பிராந்தகன் மலரொலா மெடுத்துப் பெய்துகொண்
டராந்திகழ் வேலினாற் கணிய நல்கினான். (ஈ)

அம்மலர் மன்றலுக் கதிச யித்தனன்
செம்மறன் முடிக்கணி சிறப்பெண் னாமலே
யிம்மலர் தினந்தரு கென்று கூறினான்
மெய்ம்மலர் வணிகனும் விடைகொண் டேகினான்.
மாடையிற் றுயின்றனன் வனத்தில் வந்திளங்
காடையிற் புதுமலர் கவர்ந்து போயின

லையத் தினுக்கவை யளிக்கு மாமுனி
சோலையிற் புகுந்தலர்த் தொகையைத் தேடினான்.

இங்கிவை கண்டிலே னெம்மை யாள்பவர்
சங்கரன் முடிமிசைச் சாத்தி னூர்களோ
வங்கதை யறிவதற் காக வவ்விடைக்
கொங்கவிழ் சிலமலர் கொண்டு போயினான். (௬)

தானணிந் திடுமல ரன்றிச் சங்கரன்
மேனியிற் கண்டில னழுது விம்மினான்
கானகப் புதுமலர் களையக் காவலன்
றேனகப் புனைந்துதன் றேவிக்கீந்தனன். (௭)

அவ்வலர் பகிர்ந்தவ னளிக்கும் போதினின்
மௌவலுந் திறையிடு முறுவன் மாதரா
ளிவ்வலர் சிவன்றனக் கினிமை யாதலாற்
சைவலு வோதியிற் றரிக்க வஞ்சினான். (௮)

காவலர் காவலன் மகிழக் கைதவப்
பூவலர் வாணிப னுதவும் போதினில்
யாவரிவ் வனமதி லெய்தி னான
மாவனத் தின்முனி மறைந்து நின்றனன். (௯)

பத்திர நூறெனப் படைத்த போதினைக்
குத்திர வாணிபன் கொய்யு மெல்லையிற்
கைத்தலம் பிடித்தவன் கழுத்தி லேதன
துத்தரி யந்தனைச் சருக்கி யுந்தினான். (௧௦)

செவ்வந்திப்புராணம்.

முன்பிடித் தீர்த்திடு முனியைத் தள்ளியே
வன்புடைக் கயவனும் வலிதி நெய்தினுள்
பின்பிடித் தனனிவன் பின்னு முன்னுமாய்
வன்புடைக் காவலன் மனையி னண்ணினுள். (௮௧)

ஆயிரந் தரமுறை யரச வென்றனன்
வாயிலைப் புரப்பவர் வார லென்றனர்
தூயனே ரந்தண நெறியிற் றேன்றியே
கோயிலுண் முனிவனைக் கொண்டு போயினுள். (௮௨)

கலிநிலைத்துறை.

மன்னர் மன்னனு மெதிர்கொடு முனிவனை வணங்கிப்
பொன்னு லாவுநல் லாசனங் கொடுத்தெதிர் புகல்வா
நென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னீவரவென்றூ
னன்னை போலுவா யெவர்க்குநீ புகலிட மன்றே.

கலிவிருத்தம்.

பாதலத் தினும்புதல் கொணர்ந்து பல்பகல்
பூதலத் தினிற்புனல் பொழிந்து பொங்கரிற்
கோதற வளர்த்தலர் கொய்து தார்செய்து
நாதனுக் கணிசுவே னாளு நானுமே. (௮௪)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந்
தப்புத லரிதுமற் றெவருஞ் சார்கிலார்
மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேவினா
னிப்புலை யுனைத்தடிந் திடுக வென்றனன். (௮௫)

உறையூரழித்தசருக்கம்.

கூடு

ஆடர வணிபவற் கலங்கல் பெய்திடுங்
கூடையை யரசவா பறித்துக் கோடலு
மேடவிழ் தொடையெறி பத்த ரன்பவ
ரோடிவெங் கரிமிசை மழுவை யோச்சினார். (யகூ)

வீழ்ந்தது கீடகரி களிற்று வேந்தனுஞ்
சூழ்ந்திது கொடுத்திடு துயர்க்கென் றோனையும்
போழ்ந்திடு கெனச்சொலிப் புனையு மாமுடி
தாழ்ந்தன னதுபெருந் தரும மானதே. (யௌ)

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொரு
முழுமதி முகத்தினு ளெடுத்து மோந்தனள்
செழுமலர் தொடுப்பவர் கண்டு சென்றவள்
குழலினைப் பிடித்துமென் குமிழைக் கொய்தனர்.

மங்கைதன் கணவனு மரசன் வந்திவ
ளங்கைமுன் பற்றிய தலரை யாதலாற்
செங்கையைத் தடிந்திவள் வினையைத் தீர்க்கென
வெங்கணு மவன்புகழிசைக்க வில்லையோ (யகூ)

புழுச்சுமை மலக்குவை புலவு நாறிய
வழுக்குட லீரல்சீ வழியுஞ் செய்யக
முழுக்குட லு திரநீர் மூளை யின்பொதி
யழுக்குட லதைப்பொரு ளாக வெண்ணுமோ. (உய)

உழுநரிக் கணங்களுக் குதவு மொண்பொருள்
கழுகினுக் குணவுகட் டியக ளஞ்சியர்

தழலினுக் கிந்தன மான சட்டக
மெழிலுறப் புனையினு மிருப்ப தல்லவே. (௨௧)

நரம்புட னெலும்புதோ னட்ட புன்சுடில்
வரம்பறு பிணியெலா மெடுத்த வான்கலந்
கிரங்குத னரையிடர் புதைத்த சிற்றறைக்
குரம்பையென் றறிந்திலை கொற்ற வேந்தனே. (௨௨)

கலிநிலத்துறை.

கடிகொ ணீலதுண் மணியெனக் கரும்புழுக் கலந்து
பொடிகொ ணித்தில மாலேபோற் றவளவீர் பொருந்தி
வடி.கொண் மாவென வவைக்குளே வருந்திடு மயிர்க்கோ
முடிகொள் கங்கையான் னிரும்பிய மலனாரீ முடிப்பாய்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எட்பகவு மன்பில்லா ரிவ்வுடலிவ் வாறிருந்தாற்
பெட்புறுவர் பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ணீராக
வுட்புறம்பா வைத்தா லுகிர்ப்பருந்தும் வாயசமு
முட்கமுசுங் கல்யாணம் பண்ண முயன்றிடுமே. (௨௪)

பௌவநிகர் காலன் பறித்துயிர்கொண் டேகினு
லிவ்வுடல மிந்தனப்பூ மெத்தையின்மே லெய்குயொரி
கொளவும் பொழுது சடுநாறிக் காட்டுமன்றிச்
செவ்வந்தி மாலேமணங் காட்டுமோ தேர்வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

சண்பகத் தயில நீவி யிமசலந்

தழைய வாட்டி

உறையூரழித்தசருக்கம்.

✱

யொண்புகை கொடுத்து நாவி மெழுகித்தா
துறுத்து மோதி

வெண்புகை நிறத்து மாய்ந்து வெண்டலை
யான போது

நண்புகை விடாம லிந்த நறுமல

ரணிசு வாயோ.

(உசு)

வேறு.

மின்போ லழியும் வயிற்றுமை வடிவா யழியு

மெய்யுருவாய்

முன்போ லழியும் பிறந்தழியு மடவா ருடனே

முயங்கியதன்

பின்போ யழியு நரைத்தழியும் பேய்போற் றிரிந்து

பெயர்ந்தழியும்

பொன்போல் வளர்த்து மிவ்வுடல நிலையாதழிந்து

போய்விடுமே.

(உஎ)

சிவன்றனை யிகழ்ந்தொரு கதையைச் செய்தபேர்

சவம்படு பொழுதவர் தசையை நாடியே

யுவந்துவர் தருந்திய கழுகு மோரியுங்

கவர்ந்தது கசந்தரு வருத்துக் காலுமே.

(உஅ)

சிவனது திரவியஞ் சிறிது கொண்டவர்

நவவிதம் படுமெழு நரகு நண்ணுவா

ரவலவெங் குழிகளிற் கிருமி யாகுவார்

குவலயந் தனிலொரு கோடி சன்மமே.

(உசு)

மெய்க்கடுங் கூற்றுவன் படையில் வெம்புவார்
செக்கிடை யனாகுவா ரழலிற் றீசுவார்
துக்கமும் பிணியுமாய்ச் சுழல்வர் சூகரங்
குக்குட மாகுவர் கோடி சன்மமே.

(௩௩)

மானிய நிலம்பதி மகமை யென்பதுந்
தானியந் தனமணி தான மென்பது
மேனிறை கோயிலுள் விதித்த பண்டமு
மானுயர் கொடியினு னமிர்து செய்ததும்.

(௩௪)

தண்டமுன் கொடுத்திடு தாரு மாரமு
முண்டது முடுத்தது மற்று முள்ளயு
மெண்டரு கோயிலின் புறம்பி லெய்திய
வண்டணி தொடையலுங் கொளார்நன் மாட்சியோர்.

ஆல்லலை யுடையவ ரமுத கண்ணினீர்
செல்வமன் னவர்கெடத் தேய்க்கும் வாளெனச்
சொல்லிய மொழிசெவித் தொகைக்கு ளேபுக
வில்லையோ வுடற்பய னிழந்த மன்னனே.

(௩௫)

வாஸிபம் பெருநிலக் கிழமை மாண்பொருண்
மேலறி விலாமையி லொன்றி மேவினுஞ்
சீலமுங் குடிமையுஞ் சதைபு மாஸிவை
நாலுமுள் ளவர்செய னவில வேண்டுமோ.

(௨௪)

விழிதொந் திருக்கவுங் குருடு மேவுவர்
மொழிதொந் திருக்கவு மூக ராகுவர்

பொழிமது வன்றியு மயக்கம் பூணுவ
ரழிதரு காலமா மரசர் வண்ணமே.

(௩௫)

திண்புகழ் படைப்பதும் பகையைத் தேய்ப்பது
மண்புரந் தளிப்பது மன்னர் பேரணி
வெண்கலை மூசுதல் கவரி வீசுதல்
புண்களும் படைத்திடும் புனலு மாடுமே.

(௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அந்தண ரருளைச் சாரா ரரும்பய மறுக்குஞ் சேதா
மந்திர மறப்பர் னாலோ ராதலான் மகமுண் டாகா
விந்திரன் முதலா வுள்ள விமையவ ரவியுண் கொள்ளார்
கந்தரஞ் சிறிது நல்கா காவலன் கொடுமையாலே.

இன்புடை யறங்க ணல்லோ ரினையவர் சூரவ ராகத்
தன்பெருங் கிளைகள் சுற்ற மந்திரத் தலைவ ராக
மன்பதை கனிக ளாகத் தானைகண் மணிவீழாக
வன்பெலாம் வடிவ மாக வரசுமேல் வளரு மன்றோ.

கவிநிலைத்துறை.

தெருண்ட சிந்தனை மன்னவ னீதினா றிசையி
னுருண்ட தேரின னென்னுமு விழிகளுண் டிலகின்
மருண்டு மன்னனும் விழியொளி மறைந்திடின் மற்றை
யிரண்டு கண்ணினும் பயனிலை யாகுமே யென்றான்.

கற்பு மங்கையர் நிறையெனும் வரம்பினைக் கடந்தால்
வெற்பு துங்கிட வானகம் புவிபின்மேல் விழுந்தா .

லற்பு மன்னவன் செய்யகோல் வளைந்திடு மாறா
லுற்ப லஞ்செறி மாலையாய் விளக்குவா ருண்டோ.

வேலி யானது பயிரினை துகர்ந்திட விழைந்தாற்
கால னாருல குயிரொலாங் கவர்ந்திடக் கன்னு
லால மன்னையர் புதல்வருக் கருத்துவ ரானால்
வேலை வேலையைக் கடக்கிலார் விலக்குவார் வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சிலையின் பிளவு நிலப்பிளவு மணலின் பிளவுஞ்
சிறந்தபுனற்

றலையின் பிளவு மெனநான்கு வகையாம் வெகுளி
தனையுடையோர்

தொலைவி னாகம் புள்விலங்கு நரராய்ப் பிறந்து
துயருழப்பார்

மலையுந் தகர நிழலுடனே மலையுங் களிற்று
மன்னவனே.

(௪௨)

கவிநிலத்துறை.

சொல்லு கின்றவன் றனையிறை தகுதியிற் றொழுது
நல்ல வாசகம் போலவே நகைமொழி நவிற்றி
யல்லில் வேறலர் பறித்தவன் றனையெதி ராக்கி
யில்லை யோவலர் பறித்தியோ சூளுரை யென்றான்.

பூவ ளிப்பவ னுரைசெய்வா னிவர்மொழி பொய்யே
காவை யென்னிரு விழியினாற் கனவிலுங் கானேன்
யாவ ரிப்படி செய்துபோ னூர்களோ வென்று

நாவ முற்சுட மொழிந்தன னரசனு நவில்வான். (௪௪)

அழிவு காலம தாகையா லலொடுப் பவனைப்
 பொழிவி லேபுகா தகற்றுவோம் போமெனப் புகன்றான்
 வழுவி லாமுனி மன்னரே தக்கனார் மகம்போற்
 புழுதி யாமுமும் மகமுமென் றுரைசெய்து போனான்.
 செற்ற மாகவே யிப்படி மொழிதலுஞ் சினந்திட்
 டிற்ற மன்னவன் வனத்திலே யொருமல ரின்றி
 சித்த நித்தநீ கொண்டுவா வென்றன னிருபன் [டான்.
 கொற்ற வேந்தனைப் பணிந்துவா ணிபன்விடை கொண்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முடித்திடு மரசர்க் கோர்நாண் முடியாத

பழியுண்டாக

வெடித்தபோ தெல்லா மென்றாழ் வெடியாத

போதிற் கொய்தா

னெடுத்தசெவ் வந்திப் போதி னெதிர்படு

நீழலா மென்னக்

கடித்திகழ் விசம்பிற் றுரா கணங்களு

மறைந்த வன்றே.

(சுஎ)

குரவனா முனிக்கு நாமுன் கொடுத்தசெவ்

வந்தி நாட்போ

தரசனாற் கவரப் பட்ட தெனநீரைந்

தாவ வேந்தன்

வரவிடு கனகச் செந்தா மரைப்புது

மலரைப் போலே

யிரவினே யகற்றிக் கீழ்பா விரவியு

முதயஞ் செய்தான்.

(௪௮)

கலநிலைத்துறை.

வண்டி னுதமு நெடுத்தசெவ் வந்திராண் மலரைக்
கொண்டு மாமுனி காணவே வணிகனுங் கொடுத்தான்
கண்டு நெஞ்சுநொந் திறைவர்சந் நிதியிலே கலுழந்தான்
பண்டு மாரனை யெரித்தவ ரவனுடன் பகர்வார். (௪௯)

அஞ்ச லஞ்சனீ முனிவனே யவனைநா மழிப்போ
நஞ்ச மன்னவன் றனதுறை யூரிலே நண்ணி
மஞ்ச லாவிய மாளிகை மறுகெலா மருளி
யிஞ்சி சூழும்ந் நகரொழு தினத்திலே யிறக்கும். (௫௦)

அரன ருச்சனை புரிசுவோ ரடியரைப் பணிவோர்
குரவர் சொற்படி யொழுகுவோ ரிரந்தது கொடுப்போர்
நராமு திர்ச்சியோ ரருமறை சிவாகம நவில்வோர்
திருவு டைப்பணி புரிசுவோ ரருமகஞ் செய்வோர்.

துன்று கற்பினார் யாவரும் கேளுமின் சொல்கே
னின்று தொட்டெழு தினத்திலிப் பதியிறந் தேகு
மன்றி லுற்றவ ராணையாற் சொரியுமண் மாரி
யன்று கெக்கழி வாகிய வேந்தனு மழிவான். (௫௧)

சுற்ற மோடவன் றானையுங் கயவருந் தொலைவா
ரிற்றை நாளிது சிவனுப தேசமென் றெவர்க்குஞ்
சொற்று வாவென வுரைசெய்தார் முனிவனுந் தொழுது
மற்றை நாளுடை யூரிலே யுரைத்தன்ன மறுகில்.

தூய ரானவ ரக்கண மேசெலத் துணிந்தார்
 தீய ரானவ ரசங்கதி யாடியிற் செறிந்தார்
 தூய ராமென வருள்செயுஞ் சிராமலைத் தலைவர்
 வாயு வோடெழு முகிலையும் வரவழைத் துரைப்பார்.
 சந்த நான்மறை முனிவனை யிகழ்ந்தவன் றருஞ்செவ்
 வந்தி நாண்மலர்த் தொடையலும் புனைந்திடு மன்னன்
 பந்த மாகிய கிளைகளோ டழிந்திடப் பதியும் .
 விந்த மாமென மறைத்திடு மெனக்கொலி விடுத்தார்.

தாமு மந்நகர்க் கெதிர்முக மாகிமுற் றலத்துக்
 கேம மாகவே புறங்கொடுத் திருந்தன ரிப்பான்
 மாமு கிற்கண மிடித்ததிரந் தெழுந்துமண் மழையைத்
 தீமு கங்களா விறைத்தன புனலையுஞ் சிதறி. (௫௬)

சண்ட மாருதஞ் சமுன்றுறை யூலொஞ் சலியா [துக்
 வெண்டி சாமுகந் திரிந்திட வொன்றிலொன் றெடுத்
 கொண்டு கீழ்விழ வெறிந்தன பலபல குவையாய்
 மண்டி ரண்டின மலைபெருங் குழவிகண் மான. (௫௭)

கூற்ற மன்னவன் றீவினை வினைத்திடுங் கோழி
 கீற்ற டைந்துபல் குழிகளா யுயர்ந்தது கிழக்கிற்
 காற்று வந்துதன் கரங்களாற் கீழ்சிலங் களைய
 வேற்று மண்களைச் சொரிந்தன போன்றன மேகம்.

மட மான்கை மறைந்தன மறைந்தன மணித்தே
 ராட ரங்கெலாம் புதைந்தன புதைந்தன வகங்கள்
 கூட கோபுரங் கரந்தன கரந்தன குளங்கண்
 மேடு பட்டன தாயுட னுவண விதி. (௫௮)

அந்த மாமுனி யுரைத்ததை யசங்கதி யாடி
யிந்த வாருயி ரிழந்தன மெனக்கொந் திடுவார்
தந்தை தாயருக் கிரங்குவார் கலுழுவார் தளர்வார்
மைந்த ரானவர்க் குருகுல ராயினர் மாக்கள். (௬௮)

மழைத னக்கிடு குடையெனக் குழவியான் மறைப்பார்
தழைசெ விப்புக் முகமத மருப்பிணைத் தந்தி
புழைப் ரப்பிய வாயிடைச் சிலர்சிலர் புகுவா
ரழவி றைத்திடு புயலினுக் கஞ்சுவா ரானார். (௬௯)

ஒருவ ருக்கிடை யொருவர்வந் தொளித்தொளித் தொ
துங்கிப், பரிவ ருத்தனை பண்ணிடு மவனெனப் பயில்
வார், வெருவி யக்கண நிலவறை செய்ச்சிலர் வினாவார்,
புரமெ ரித்திடு பொழுதினி லவுணவைப் போன்றார்.

பாவி மன்னவன் றன்னகர் படுந்துயர் பார்த்துத்
தேவி தன்னுடன் பரியின்மேற் குடதிசைச் சென்றான்
மேவு மவ்விடந் தன்னினு மண்மழை விழுந்த
வாவி கொண்டவன் வடதிசைக் காவிரி யடைந்தான்.

சென்னி யவ்விடைத் திரும்பவு மவன்பெருந் தேவி
தன்ன தாகிய கருப்பமெய் முதிர்ந்திடுந் தளர்வாற்
பொன்னி யாற்றிடை விழுந்தனள் புலையரிற் புலைய
னென்னு மன்னவன் றிரும்பிவந் தவளையு மெடாமல்.

உயிர்பிழைத்தடி லேதுவிற் றேனுமுண் பாமென்
செயிரிழைத்த சொற் படியவன் வினாவுடன் சென்றார்

உறையூரழித்தசருக்கம்.

அசு

னயிர்கொ ழித்திடு காவிரிக் கரைபுகு மளவிற
றுயர்பு டைத்துநொந் தவனெடு வீழ்ந்தது தூரகம்.

மாவு மன்னனு மறைந்திடப் பொழிந்தமண் மாரி
காவி னின்றகண் மலரொலாம் பறித்துமுன் கவர்ந்த
பாவி யென்றிவன் விருப்பமா னதுகெடும் படிக்குப்
பூவி னான்மறைத் திடுவது போன்றன புயல்கள். (சுசு)

பிறைமு டித்தவர் முனிவினா லயிர்மழை பெய்த
தறையி வித்தனை யாயிரத் தலமென வறியு
முறைக ளிட்டன போன்றிருந் தனவுறை யூரிற்
குறைய றத்திசை திசையெலா நிறைந்தமட் குவைகள்.

கண்ணி னாலருட் பெருமழை பொழிந்திடுங் கடவுண்
மண்ணி னான்மழை பொழிந்திடு முகிலினை மாற்றிப்
புண்ணி யஞ்செயா வளவனூ ரழித்தது போதும்
விண்ணி லேகுமென் றுரைத்தனன் மறைந்தன மேகம்.

கலிவிருத்தம்.

வன்னி வண்ணர் மலரை முடித்திடுஞ்
சென்னி பட்ட திறமுறை செய்தனம்
பொன்னி யாறு பொகுந்திடர் மூழ்கிய
கன்னி மா தின் கதையை விளம்புவாம். (சுசு)

கலிநிலத்துறை.

மேனி றைந்தெழ வருந்தியும் புனவிடை வீழ்ந்துஞ்
சூனி றைந்துகொண் டிரும்புனற் சுழிகளிற் சுழன்று

செவ்வந்திப்புராணம்.

மானி றைந்திடு கொடியவர் திருவரு ளாலே
தானி றந்தில ளொழுகின ளணுகின டடத்தை. (எய)

கரையி லேயருந் தவம்புரி பவனருட் கண்ணன்
பிரம மாநதி யென்பவன் குலத்தினும் பெரியோ
னரிவை யவ்விடை வருதல்கண் டெடுத்தன் னவடன்
றெரும ருந்துய ரகற்றினு னடைவிலே தேற்றி. (எக)

தந்தை யானுன தச்சமுந் தளர்ச்சியுந் தவிர்வா
யெந்த லுரொவன் றேவியுன் னுமம்யா தென்றா
னந்த னானே யன்றையே யத்தனே யருளே
யெந்தை யேயுனக் கடைக்கல மடைக்கல மென்றான்.

திரிசி ராமலை யிறையவர் திருவுளஞ் சிதைத்த
புரவ லன்னுயிர்த் தேவியான் புவனமா தேவி [ன்
சொரியு மண்மழைக் கச்சமாய் மனுசுலந் தொலைத்தோ
சூரக தந்தனை யுகைந்தன னென்னையுங் கொண்டு.

அச்ச மாய்விழுந் தாற்றிலே மிதந்துனை யடைந்தேன்
கச்ச வாரகழ லரசனெவ் விடத்தனே கானே
னெச்ச மானது வேண்டுமிக் குலத்தினுக் கென்று
பிச்சி யாகிய முயிர்சுமந் திருந்தனன் பிழைத்து. (எச)

யீய வென்றழு துரைத்தன ளந்தண னவளைப்
பைய வேகொடு சென்றுபோய்ப் புகுந்துதன் பதியின்
மையில் கற்புடை மனைவியோ டுரைத்தனன் வனத்திற்
றையல் வந்தது மவளது பெருமையுந் தகவும். (எடு)

கவிவிருத்தம்.

கருப்பமா னதுநிறை கமலச் சீதையை
 விருப்பமாய் வளர்த்தவான் மீகர் போலவே
 யருப்பமுங் குறைவிலா தமிழ்த நன்புன
 றருப்பண நிகர்மணித் தாம மாலிகை. (எசு)

சந்தன மிமசலம் பளிதந் தண்மலர்
 கந்துக மம்மனை கழங்கு பைங்குளி
 சந்தர வோதிமந் தோழி மார்களுந்
 தந்தன னவாது தளர்ச்சி நீங்கவே. (எஎ)

இன்புட னிப்படி யிருக்கு நாளிலே
 யொன்பது திங்களு நிறைந்த தொள்ளிழை
 தன்புடை மருத்துவத் தலைமை மாதரை
 யன்புட னமைத்தன எனன்றி டாமலே. (எஅ)

பூரண கருப்பமாய்ப் பொறையு யிர்த்திடுஞ்
 சீரிய னினத்திலோர் முனிவன் சேர்ந்தன
 னோரையுங் கரணமும் யோக முஞ்செறி
 வாரமு நன்மையாய் வருதல் கண்டனன். (எகூ)

திரிபுவ னப்பெருந் தேவி யேயின
 மொருகடி கையிற்பொறை யுயிர்த்தி டாதுகொள்
 பெருநல மெனச்சொலிப் பெயர்ந்து போயினு
 னரிவையுஞ் சரணமே லாக நின்றனள். (அய)

முற்றிழை முனிசொலு முகுர்த்தந் தன்னிலே
 பெற்றனள் குழுவியைப் பிறையை நேரொன

சித்தமும் வளர்ந்தது நிதியுஞ் சாதக
முற்றிடு தினத்தினி லோலை தீட்டினார் (அக)

ஈண்டுதன் றாயுட னிருந்த கோமக
னாண்டொரு நான்குசென் றழகின் வீறினான்
நூண்டிய பெரும்புகழ்ச் சோழ மண்டலங்
காண்டக வெங்கணுங் கான மானதே. (அஉ)

அன்புடைச் சாரமா முனியு மத்தலந்
தன்பொருட் டாகவே யிறந்த தன்மையால்
வன்புடைக் காவலன் மந்தி ரிக்குழா
மின்பமுற் றுறையுமல் விடத்தி லெய்தினு. (அங)

தொல்லையி னமைச்சரோ சோழ மண்டலம்
புல்லிதா யிப்படிப் போத னீதியோ
வல்லிய முயர்த்தவன் மரபிற் றேன்றினே
ரில்லையோ தேருமி னென்று கூறினான். (அச)

அமைச்சருந் திருவுள மாகி லையனே
யுமைக்கிறை யருளின லுலக மேழையுஞ்
சுமக்குநல் லொருவனைச் சோழன் றேன்றலை
யிமைக்குமுன் கொணருவோ மென்று கூறினார். (அடு)

காவலன் காவிரி கடக்குங் காலையிற்
றேவியும் புனவிடை வீழ்ந்து தீரமுற்
றாவியோ டிருந்தன ளறிமி னென்றனன்
யர்வரும் புகழ்முனி யிருக்கை யெய்தினான். (அசு)

உறையூரழித்தசருக்கம்.

கூட

சட்பதங் குடைமதத் தறுகண் யானையைக்
கட்படம் புனைந்துதண் கரையி னேகெனக்
கொட்புற விடினது கொணரு மென்றுதம்
முட்கலந் தமைச்சர்க ளொருமித் தேகினார். (அ௭)

முனிவனுக் கிவையெலா மொழிகு வாமெனத்
துனைவொடுஞ் சென்றுதங் கருந்தைச் சொல்லின
ரனைவரு முயலுமென் றருளி னானவர்
கனைகளிற் றனைவிழி கட்டி யேவினார். (அ௮)

அரசிப நடந்துல கனைத்துந் தேடியே
கரைபொரு காவிடிக் கரையிற் சண்பக
மருமவி திருநில மருங்கிற் சென்றது
திருமகன் சிதைத்தனன் சிற்றி லவ்விடை. (அ௯)

சிறுமகா ருடனவன் சிதைக்குஞ் சிற்றிலின்
மறுவறு கடகரி வந்து முன்பணிந்
திறைமகன் றனைக்கரத் தெடுக்க லுற்றது
குறுமகா சனைவரு மிரிந்து கூவினார். (கூ௦)

தாயரா யடைந்துநின் றனையன் றன்னைவர்
தாயிருங் களிறெடுத் தசைத்த தென்றனர்
வாயினி லறைந்துகை வயிற்றில் வைத்தவ
யேவந் தணனுடன் ரொழுது சொல்லினார். (கூ௧)

அந்தண னவ்விடை யணுகு மெல்லையிற்
றந்தியுந் துதிக்காஞ் சலித்து நின்றது

சிந்தையி னுணர்ந்திறை தேவி யேகரி
யிந்தன மிவன்பதத் தெழுது கென்றனன். (கூஉ)

சீறினள் பதத்தினிற் கிரியி னுச்சியி
னேறிய கதிரொன வெடுத்த தொண்கரி
வீறிய மத்தக மிசையிற் றோன்றினான்
றேறினள் சிவன்செய லென்று தேவியே. (கூஊ)

திருநல மறையவர் மலரைச் சிந்தினு
ராமறை யந்தண னாகி கூற்றி
னொருகரிக் கோடுகி ழிருந்த வுள்ளடி
யிருகரிக் கோடுமே லிருக்க வுற்றதே. (கூச)

உன்னத மதகரி யுவந்து சென்றருண்
மன்னிய திரிசிரா மலைக்கொ முந்தனார்
சந்திதி முன்னரா தரிக்க வைத்தது
சென்னிதன் சென்னியின் முடியைச் சேர்த்தினார்.

மந்திரக் கிழவருங் கிளையின் மாந்தருந்
தந்திரத் தலைவருந் தானை மாக்களுஞ்
சந்தரத் துணைவரு முறுதிச் சுற்றமும்
வந்துடன் வளைந்தன வாரிபேரலவே. (கூசா)

கழைச்சிலை யிவன்கரி காலச் சோழனென்
றழைத்தனர் கடமையு மாறி லொன்றுகொண்
டொழித்தனன் றுயரொலா முலகம் யாவையும்
பிழைத்தன பகைமையும் பிணியு மற்றவே. (கூசா)

உறையூரழித்தசருக்கம்.

கூரு

கடலெனுங் காவிரிக் கரையுங் கட்டிமுன்
செடிபடு தென்கரைச் சிவால யங்களும்
வடகரை வாய்த்தலை வயலு மாக்கினுன்
படவர வின்முடிப் பார நீக்கினுன். (கூஅ)

சேரனுஞ் செழியனுந் திறைய ளந்திட
வீரனிப் படிபடி புரக்கும் வேலையிற்
சாரனென் பவன்புரி தவத்தி னுன்மகிழ்ந்
தூரணந் தொழுமவ னருளி னெய்தினுன். (கூஆ)

வரமுனி வணங்கினுன் வரங்கள் யாவையுந்
தருகுவ முரையெனச் சாரன் கூறுவா
னருமலர் திருமதி யாற ணிந்தவா
பரசுதி பெறவருள் பாலி யென்றனன். (ஈ)

இக்கதை விரும்பினே ரொவர்க ளுங்கதி
புக்குறை யவும்வரம் பொழிக வென்றனன்
றக்கதென் றருண்மிகு சார மாமுனிக்
கக்கணஞ் சிவபத மருளிப் போயினுன். (ஈக)

முனிவனை வழத்தினார் முனிவர் யகவரும்
புனிதன திணையடி புகழு மெந்தையே
யினியொரு கதையை யு மியம்பு கென்றனர்
கனியொடு மயிர்தொடுங் கலந்து கூறுவான். (ஈஉ)

உறையூரழித்தசருக்க

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் டி-க்கு திருவிருத்தம். சாகையடி.

தாயான சநூக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தோளை நெருக்கிக் கிளர்ந்திடையாற் சமக்க
 வரிதாய்ப் பகிரண்ட
கோள மளவுங் குவிமுலையார் திருமே
னியிற்செய் குங்குமமும்
 வேளை முனிந்த வருந்தவத்தோர் மனத்தைத்
திருகு மெல்லோதிப்
 பாளை மணமும் பரிமளிக்கும் பதிகா
 விரிப்பும் பட்டினமே. (க)

நச்சோ திமமுந் தொழுநடையார் நயனா
 யுதமு னடைந்தோரைத்
 தைச்சோ டையிலே கழுநீருஞ் செந்தா
 மனாயுந் தவம்புரிய
 மைச்சோ லையிலே வினையாடிக் குமிழ்மேற்
 றிரும்பி வள்ளைசெறி
 பச்சோ லையிலே மையெழுதும் பதிகா
 விரிப்பும் பட்டினமே. (உ)

கவிநிலைத்துறை.

மாவிரிக்கும் பொழில்கள்சிலை மதனா ரிகளும் வயப்ப
பும், பூவிரிக்கு நெடுங்கணையு மொழியா தளிக்கும்
 னிநிலைப் பெற்றிசூத்த மந்தமடைமுதலிசூ யபுட்பங்
 களையெ அம்பு கிளையும்

பொன்னகரங், காவிரிக்கு வடபாலாய் மகரா லயத்தின் பட்டக்கல்
கரையதுவாய்ப், பாவிரிக்கும் புதம்படைத்த பதிகா வி
ரிப்பும் பட்டினமே. (௬)

வேறு.

எட விழ்ந்ததார்ப் பேரையர் மணல்களி லிழைத்த
விடழிந்திடப் பொருந்தினை நினாகளை வெகுண்டு
கடிநின்றின்று நரியதித் திவமணி கொண்டு
நாடி வேலையைத் தூர்த்திடுஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

கானைய ருடனே காமக் கள்ளுண்டு குப்பைகொழுந்து
கனித்த மாதர்

தோளிநிற் பரித்த முத்தத் தொகைமணி நின்றவிட்டி
தூரவினேடே ன்மேலுலகவும்
நீளா மியத்தி னின்றும் விரைவுட வளியில்
னெருங்கி வீழ்தன் கொட்டுதல்
மிளவுங் கடலின் மீதே விளைந்திட விதைத்தலை

வித்தல் போலும்.

முற்றிழை மடவார் குடிக்கடித்துவிழ் அறுத்தி
முல்லைமலை

சுற்றிய திரையா லாழிச் சுழியிடை
யுலவுந் தோற்றங்
கற்றிரள் வரையாற் றேவ ரமிர்தினைக்
கடைந்த போதி

எற்றெழுந் தலையிற் றேன்று மாவரி
யென்ன லாமே.

(௬)

கலிநிலத்துறை.

சிவன ருட்பெறு மியற்பகை நாயனார், சிறப்பா
லவத ரித்தது மன்றியே புள்ளைவர் தருளத்
தவமிழைத்தமா நகரமுன் ருங்குடித் தலைவர்
நவநிதிக்கெலாம் பிறப்பிடஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அத்திரு நகரில் வாழு மாதன

குத்த னென்னும்

பித்திகை யலங்கன் மார்பன் பெருங்குடி

வணிக னென்பான்

றத்தையே யனைய தேவி தன்னுடன்

செருக்கு நாளிற்

புத்திர செல்வம் வேண்டிப் புரிந்தன

னிறைவர் பூசை.

(௮)

மதலையைப் பெறமுன் னாளில் வாமிலா

நிலைமை யாலே

புதல்வியைப் பயந்தா னந்தப் புதல்வியூர்

தவழ்ந்து நின்று

குதலையுந் தெளிந்து பொன்னங் கொம்புவாறு

வாரந்தாண் மார்பிற்

றிதலையங் குரும்பை தோன்றிற் றனங்கனுந்
திறையிட் டானே. (சௌ)

அத்தனு மகட்டுத் தன்பே ரளித்தன
 னதன்பின் னாகச்.

சித்திர மயிலன் னானைத் திரிசிரா
 மலையில் வாழு

மெய்த்தந குத்த னென்னும் பெருங்குடி
 வணிகன் வேட்டான்

மத்தகக் களிற்றோன் மானை யளகையான்
 வரைந்த தென்ன. (ஓ)

கவிவிருத்தம்.

அரதந பாலனன் களித்த வன்னமும்
 விரிதந குத்தனு மிரதி வேட்டையிற்
 பொருதன ரிளமுலைப் பூத ஈங்களு
 மிருபுய மலைகளு மெதிர்பு நின்றன. (ஓக)

குருகின நெரிதரக் குவளை சேப்புற
 விருவரு முறைமுறை யிலவ வாயிதழ்
 பருகினர் மெழுகெனப் பசும்ப தத்திலே
 யுருகினர் கரைந்திரண் டியிரொன் றாயினர் (ஓஉ)

இரதியு மதனனு மியைந்த வாறெனக்
 சுரதமும் புலவியுந் துணிவு மெய்துநான்
 மருகனுந் தன்பதி மருவ வேண்டுமென்
 றரதந பாலனுக் கறிவித் தானரோ. (ஓஈ)

செவ்வந்திப்புராணம்.

மணிமுத லியபல வளித்து மாதல
 னிணைமலர்க் காமெடுத் தேகு கென்றனன்
 றுணைவிதன் வருத்தமுந் துயரு மாற்றியே
 வணிகனுந் திரிசிரா மலையி லெய்தினான். (107)

எய்தியங் கிருவரு மியைந்தா நல்லறஞ்
 செய்தன ரிளங்கொடி திரிசி ராமலை
 மெய்யரை யன்பினால் வெள்ளி நாடொறுங்
 கைதொழப் புகுந்தனள் கணவ னேவலால் (108)

இருவரு மிப்படி யியங்கு நாளிலே
 யாதந பாலனு மிறுதி யாயினு
 னுருகிய கிளைஞரிங் கோலை யேவினார்
 மருகனு மங்கையுங் கண்டு மாழ்கினார். (109)

தியுறு மயிலெனத் திரியுந் திண்கணை
 பாயினம் பிணையெனப் பதைக்கும் பைந்தொடிந்
 தாயரை நீனைந்துகுந் தனித்தி யோவெனு
 மாயிரந் தாயாயா வழுது விம்முமே. (110)

முலைகளும் விழிசொரி புனலின் மூழ்கின
 வலைதரு புனலிடை யணங்கு மூழ்கினு
 ளுலையுறு மெழுக்கென வருகி னளவள்
 கலைகளுஞ் சொரிந்தன கண்ணி னீனாயே. (111)

மங்கையை மகிழ்நனு மார்பிற் புல்கியும்,
 பங்கய மலர்க்கரம் பற்றி நல்கியுஞ்.

செங்கய லொழுகுநித் திலங்கண் மாற்றினு
னங்கவ ளடைவிலே துயரு மாற்றினுள். (௧௬)

சீரிய விரதமும் விருந்துஞ் செய்கையு
மூரிய லாண்மையு மொழுகு நாளிலே
வாரியிநீ கவுத்துவ மணியை நேரானக்
காரிகை வயிற்றிளங் கருப்ப முற்றதே. (௨௦)

சூனிறைந் ததுவரி தொய்யி னீங்கின
பானிறம் படைத்தது குமுதம் பங்கய
மேனிகழ் சரும்பென முலைக்கண் வீறின
வானிடை வயங்கிய துரோம வல்லியே. (௨௧)

அன்னையு மகன்செய லறிய வேண்டுமென்
துன்னின ளப்பொழு துவரி நீரயின்
மின்னுயிர் பெருமுகி றுரை வீழ்த்தன
பொன்னியு மிருகரை புரண்டு வந்ததே. (௨௨)

ஆறது தீடையினு லன்னை யேசுதன்
மாறின ளரதந வதிய றிந்திலள்
பேரொடு பிறந்தகம் பெரிதுஞ் செய்திடக்
கூறரும் பொருளெலாங்கொண்டு ஓசல்லுமே.

பூனையின் சமையெனக் குழல்பொ லிந்திடப்
பானையங் குழலிதழ்ப் பவளச் சேடியர்
தோனையு மணந்துவெண் டிகலை மேற்றொடு
நானாவந் திடமல தின்று நண்ணுமே. (௨௪)

எதிர்நடந் தன்னையெ யிறுதப் புல்லுவோங்
கதிநடந் தினைத்தசெங் கமலம் பற்றுவோ
மதிமுக வெயர்வெலா மாற்று வோமென
வதிசய வுணர்வினா லனைத்து மெண்ணினாள்.

மின்றிகழ் மருங்குலா னினையும் வேலையிற்,
றென்றிசை விளங்கிய தேவர் நாயகன்
குன்றெனு நெடுஞ்சிலை கொண்ட நாயகன்
மன்றலங் கருங்குழன் மடந்தை நாயகன். (25)

கவிநிலைத்துறை.

சங்க ரன்சிவன் சநாசிவ ளீசனீ சானன்
புங்க வன்றிரி புராந்தகன் புராத்தனன் புராணன்
கங்கை நாயகன் கறைமிடற் றிறைநுதற் கண்ண
னெங்க னாயக னிராமயன் சிராமலை யிறைவன்.

பூர ணன்பரன் பராபரன் வெள்ளியம் பொருப்பன்,
கார ணன்மத னுந்தகன் காலனைக் கடிந்தேதான்
வார ணந்தனை யுரித்தவன். மறைப்பொருள் வகுத்தோ
ரூர ணன்முனக் கரியவன் சிராமலை நாதன். (26)

முடித்த வெண்பிறை நிகொன, வளைந்திடு முதுநி
லடித்த வெண்ணிலா வளைந்தபோ, னனைக்குழ லசையத்
திடத்தினா ளுண்டத்துவோ மெனவொரு செங்கோல்
பிடித்த வாறென, வேணுதன் டங்கையிற் பிறங்க. ()

ஏட விழ்த்தபூங் குழனிதன் விரதகன் றெனக்கொண்
டாடு மாறெனத் திருமுக மண்டல மசையச்.

துடு கங்கையின் நிவலைபோ னுதல்வெயர் துளிர்க்க,
 !டு கொன்றைபோ லொருபணி, களத்திடை நிகழ.

நின்று நின்றுசென் றிளைப்புற, நெடிதுமுச் செறிய
 வொன்று செங்கையிற் கழையின்மே லுடலெலா மொ
 டுக்கிக், கன்று மாணையு மழுவையும் விடையயுங் கர
 ர்து, மன்றி லாடலு மொழிந்தவ ளன்னைபோல் வந்
 தான். (௩௧)

காய பண்டமு மெண்ணையின் கலசமுங் கனகத்
 தூய முத்தணி கலன்களும் விலையிலாத் துகிலு
 மேய மங்கைய ரிருவர்மேற் சமைகளா வெடுப்ப
 மாய வன்றனக் கரியவ னெளியனாய் வந்தான். (௩௨)

தூர வந்திடு மவனையின் றவனெனத் துணிந்தான்
 சேர வந்திடும் பொழுதினி லெழுந்தெதிர் சென்று
 பார வந்தனை புரிந்திரு பதங்களிற் பணிந்தா
 ளார வந்திரு கரங்களாற் றமுவின ளன்னை. (௩௩)

மோந்து கொண்டன ளுச்சியை மோந்தனண் முகத்
 தைக், காந்த ளுந்தொழுங் கரங்களை யழுத்தினள் கண்
 ணிற், பாய்ந்த கண்ணினீர் புலர்ந்திட வருண்மொழி
 பகர்ந்து, சாய்ந்த கொம்புநேர் மகளுட னிருந்தன ள்வி
 சில். (௩௪)

எண்ணி லாவருங் காயபண் டங்களா மெவையும்,
 வண்ண மேகலைப் பேழையுங் கொணர்ந்தமங் கையருக்

குண்ணு நீர்முத ள்ளித்தநல் ளடிசிலு முகனிச்
கண்ணை நேரொலுந் தாயுட னிருந்தனள் களித்தி. (௩௩)

மற்றை நாளிலே யுதரொந் நழுங்கின மகலைப்
பெற்ற தாயெடுத் தனைத்துமேற் றயிலும் பெய்து
முற்று மன்பினுன் மருத்துவந் கோழிலெலா முடிந்
தாள், குற்ற மொன்றிளா மடந்தையும் பயந்தனள்
குழவி. (௩௪)

சூர் குழவி யீன்றவட் கருமருந் நெண்ணையுங் கொடுத்த
தே, யெழுதி னத்தன விழைந்திடுஞ் செயலெலா மிய
ற்றி, யழகு தொட்டிலுட் டியிற்றியங் கொருமதி யள
வா,மழக ளிற்றினை முருகவே னெனும்படி வளர்த்தாள்.

சிதலை சிற்றெறும் பிளஞ்சினை சிலையிலுட் டேரை
புதக மானிட ரிமையவ ரிந்திரன் பதுமன்
முதலி னோர்தமை வளர்த்தரு ளிறையெதிர் முகமாய்,
மதலை யொன்றினை வளர்த்தது புதுமையோ மறையிர்.
கக் கெடுப்பு

மையு லாமழைக் கருமுகிற் படத்தனை மாற்றித்
தாய் வெண்முகிற் படமெலும் விதானம்வான் றுலக்
கிற் றைய நண்ணிடை யாதந வதியையங் கறியப்,
பைய வந்தன ளவளைமெய் யாகமுன் பயந்தாள். (௩௬)

மாது லன்பெருந் தேவிதன் மனைபிடை வருதல்
காத லன்பினுற் பெருந்தந குத்தனுங் கண்டா

னேதி லார்களிவ் விருவரில் யாவரோ வென்று
னேது முன்னவள் புகுந்தனண் மடநலா னுறையுள்.

முன்னர் வந்திருந் தருளிய தாயெதிர் முகமாய்ப்
பின்னர் வந்தநா யி ருந்தன ளதிசயம் பிறந்த
தன்னை யாவனென் றரதந வநிமருண் டணைந்தாண்
மின்னை நேனொன விசம்பிலே மறைந்தனன் விமலன். (1)

உந்தி யாறணி சடையினம் பிறைதனக் குறவுத்
தொந்த முண்டென வருமதி போற்குண்ட துலங்க
வந்த மண்டல மித்தமண் டலமென விற்றங்கி
வந்த தாரகைக் கரைமெனச் சொரிந்திட மலர்கள். (௪௨)

தேடி யோதிமம் பறந்திட விரிந்தவெண் சிறை
போள், மாடி ரண்டினு மசைந்தன சாமரை வயங்கந்,
தோடு சேர்குழை மருவிய தும்புரு விசைகொண், டா
டு பாம்பென வாலவட் டங்கணின் றசைய. (௪௩)

அந்த ரத்திலோ ரிருபது விற்கிடை யளவின்
மந்த ரப்பெருஞ் சிகரிமேல் வருமணி மலைபோற்
சுந்த ரத்தொளிர் விடையின்மேற் றேன்றினுன் றே
ன்ற, விரந்தி ரப்பெய ருடையவன் முதலினே ரிறைஞ்ச.

தேவ தூந்துபி முழங்கின முழங்கின சின்ன
மாவ லம்புரி யொலித்தன, வொலித்தன மதங்க
மூவ ரோடுமுப் பதின்மரு முனிவரு முளரிப்
பூவை நேர்சொலு மிருகாங் குவித்தெதிர் போற்ற.

தொல்லை யாகம நான்மறை யெதிரெதிர் துதிக்க ,
வல்லி நசண்மலாக் கடவுளு மம்புய மனையின்
வல்லி நாதனு நடந்திரு புடையினும் வணங்க ,
மெல்ல மெல்லவே யுவந்துகைத் தருளிநான் விடையை

வேத வேள்வியந் தணர்கள்பா சுபதர்மா வீரத
ராதி சைவர்க ளாதியா வாலய மமைப்போர்,
காத லைந்தெழுத் துரைப்பவ ரனைவருங் காணப்
பூத நாயக னுடன்றிருக் கோயிலுட் புகுந்தான். (சஎ)

நாயி னுங்கடை யானவ ராயினு நயந்தாற்
சேயி னும்பரி வாகவந் தருள்செயுஞ் சிவனை,
யாயி ரம்பெய ருடையவண் ணையுல கனைத்தூந்
தாயி னல்லவ் னல்லவ னென்றன தழைக்க. (சஅ)

கவிவிருத்தம்.

மாதந குத்தனு ழுனைம டந்தையு
மேதமில் கிளைஞரு மிமய நாயகி
நாதனை, யனுதினம் பணிந்து, நாரணன்
வேதனு மறிவரும் பதத்தின் மேவினார். (சக)

சத்திய மிதுவெனச் சாற்றி னுன்முனி
பத்திகொ டனைவரும் பரவிக் கூறுவா
ரித்தல மினையதே விதனில் வைகுவார்,
முத்தியை யடைவது மொழிய வேண்டுமோ.

வேறு.

வைய மின்புற மாதர்கற் போங்குக,
செய்ய கோலை யரசன் செலுத்துக,
பெய்க வானஞ் சிவாலயம் பிடுற,
சைவ மென்னுஞ் சமயந் தழைக்கவே. (௫௩)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இனிய விந்தக் கையினொன்று படித்தபேரு
மேழுதினரு மிருசெவியி லேற்ற பேரு
மனையிடத்தி லுபசரி நது வைத்தபேரும்,
வாசிப்போல குறையுளுண்டி வழங்கி னேருந்,
தனமீஞ்சுந் நெடுவாழ்க்கை யடைவாநல்ல
தனையரையுந் பெறுவாசிவ பதமுஞ் சீர்வ
ரனலனுகா தரமுறா தல்கைசேரா
தருளுமும் முறையிருந் துவகத்திற் றானே,
தாயானச , 5 முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௧௧-௬ திருவிருத்தம் ௩௩௩.

செவ்வந்திப்பொணம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

